

การต่อสู้เพื่อความยุติธรรมทางเพศ

บุคคลต้นแบบด้านสิทธิสตรีในเอเชีย

**FRIEDRICH
EBERT
STIFTUNG**

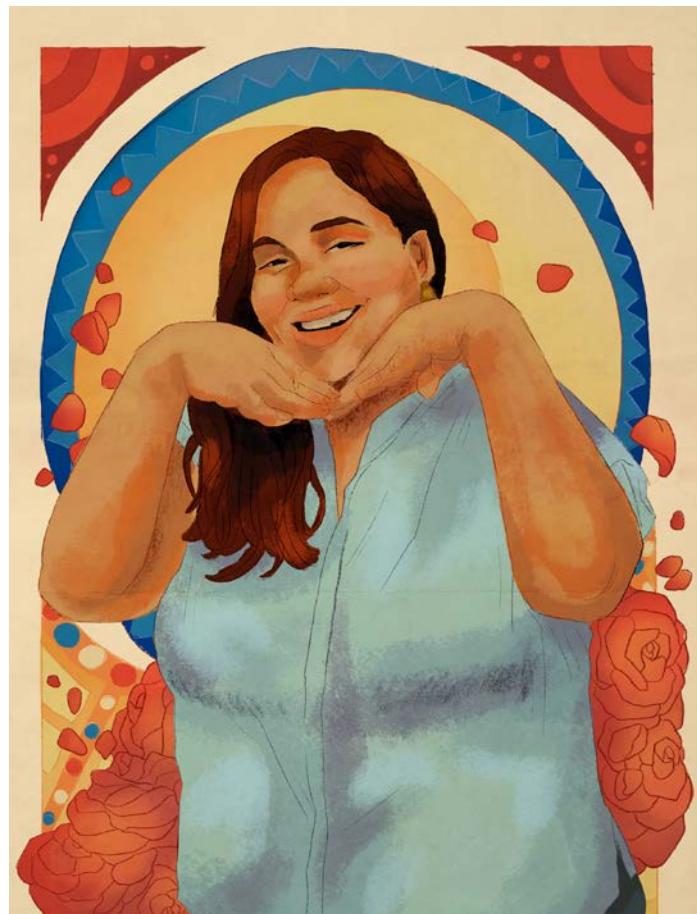
มูลนิธิเฟริดริค เอเบร์ท

โจนาธาน เมนจ์ และ อิชาเบล มิชเคอร์ บรรณาธิการ

การต่อสู้เพื่อความยุติธรรมทางเพศ

บุคคลต้นแบบด้านสิทธิมนตรีในเอเชีย

เนปาล มีนาคม 2021

แด่ ไลกา เพื่อนและเพื่อนร่วมงานอันเป็นที่รัก
โครงการนี้คงไม่เหมือนเดิมเมื่อไม่มีเธอ

สารบัญ

- | อารัมภบท
- 1 คังจู-รยง จากเกาหลี
- 7 เต็งอิงเชา จากจีน
- 13 คารีนา คอนสแตนติโน-เดวิด จากฟิลิปปินส์
- 21 ชอร์กจตานิ เปกิ จากมองโกเลีย
- 27 ลิอาน โภกาลี จากอินโดนีเซีย
- 35 จึงจี้ก จากเวียดนาม
- 42 อังคณา นีละไเพจิตร จากไทย
- 49 โรเกยา สาขาวัต จากบังกลาเทศ
- 57 ยกหมาย นิวปานะ จากเนปาล
- 65 โซนล ศุขลา จากอินเดีย
- 71 อัสมา จาชันกีร์ จากปากีสถาน
- 77 ஸ்ரீ ຕர்ச්චි ඇකාප්‍රකානිස්ථාන

อาร์มภบท

ประวัติศาสตร์เต็มไปด้วยผู้หญิงที่นำอัศจรรย์ แต่เรื่องราวของพวกระเออ毫克ไม่เป็นที่กล่าวขาน ในแอเชียก็เช่นกัน บุคคลต้นแบบที่ต่อสู้ทางการเมืองและสังคมซึ่งได้รับการกล่าวถึงในโรงเรียนและสื่อต่างๆ มักเป็นเพศชายเสียส่วนใหญ่ ทั้งๆ ที่ยังมีผู้หญิงอีกหลายคนที่ประสบความสำเร็จเลิศล้ำและได้อุทิศตนอย่างใหญ่หลวงเพื่อความยุติธรรม แม้ว่าส่วนใหญ่มีโอกาสสำเร็จน้อยมาก หลายครั้งที่ผู้หญิงเหล่านี้สร้างแรงบันดาลใจให้ผู้อื่นและส่งอิทธิพลต่อสังคมของพวกระเอօมาอย่างยาวนาน

ด้วยเหตุนี้ คณะกรรมการมูลนิธิเฟริดริก เอเบร์ท (Friedrich-Ebert-Stiftung - FES) ศูนย์ความยุติธรรมทางเพศในแอเชีย (Gender Justice Hub Asia - GEHA) ร่วมกับคณะกรรมการฝ่ายการสื่อสารระดับภูมิภาคและกลุ่มผู้ประสานงานเรื่องเพศสภาพของสำนักงาน FES ในภูมิภาคแอเชีย จึงเริ่มดำเนินการคัดเลือกและถ่ายทอดเรื่องราวของบุคคลต้นแบบผู้มีบทบาทต่อความยุติธรรมทางเพศจำนวนหนึ่ง ในแอเชีย ในหนังสือที่รวมผลงานเล่มนี้ เราต้องการเผยแพร่สารของพวกระเอօซึ่งสร้างแรงบันดาลใจข้ามพันพรมแดนของประเทศที่สำนักงานของเราตั้งอยู่ รวมทั้งแสดงถึงรากฐานดั้งเดิมของสตรีนิยมและความเท่าเทียมทางเพศในภูมิภาคแอเชียและแปซิฟิก เนื่องจากเราต้องจำกัดเพียงหนึ่งเรื่องจากแต่ละประเทศ เราจึงจำต้องตัดสินใจเลือก แนะนำอย่างยิ่งว่าความสามารถเล่าและควรเล่าถึงเรื่องราวของผู้หญิงอีกหลายคนที่ทำงานและต่อสู้เพื่อความยุติธรรมทางเพศในภูมิภาคนี้ เราเลือกบุคคลต้นแบบเหล่านี้จากผลงานด้านความยุติธรรมทางเพศในบริบทของพวกระเอօแต่ละคน ดังนั้น เรื่องราวในเอกสารนี้ไม่ได้ครอบคลุมเนื้อหาชีวิตทั้งหมดของพวกระเอօ แต่เน้นที่ผลงานด้านความยุติธรรมทางเพศในบริบทเฉพาะทางประวัติศาสตร์ การเมือง และสังคม

เรื่องราวของผู้หญิงที่อยู่ในหนังสือเล่มนี้มีความแตกต่างในหลายแง่มุม ไม่ว่าจะเป็นอายุ ชนชั้น เชื้อชาติ การศึกษา และพื้นเพมาจากครอบครัว บางคนใช้อภิสิทธิ์ที่มีเพื่อขับเคลื่อนการเปลี่ยนแปลงไปสู่ความยุติธรรมในสังคม ขณะที่บางคนต้องต่อสู้อย่างหนักเพื่อสร้างพื้นที่ให้แก่ต้นเองตั้งแต่ต้น แต่พวกระเอօทุกคนต่างมีสิ่งหนึ่งที่เหมือนกัน นั่นคือ ความมุ่งมั่นที่จะเปลี่ยนแปลงชีวิตของผู้หญิงและเด็กผู้หญิงให้ดีขึ้น และด้วยความมุ่งมั่นนี้ พวกระเอօได้ต่อสู้เพื่อสิทธิสตรีในแอเชีย

กว่าที่โครงการดังกล่าวจะสำเร็จลุล่วงนั้นต้องอาศัยการประสานงานที่ซับซ้อน อย่างไรก็ดี งานส่วนใหญ่เป็นผลงานของเพื่อนร่วมงาน

ของเรานำสำนักงานประจำประเทศไทย ซึ่งคัดสรรเรื่องราวและผู้เขียนกับผู้ vadภาพประจำที่มอบชีวิตแก่เรื่องราวเหล่านั้น ขอขอบคุณโอมูลบานิน ไฟคี จาก FES ประจำประเทศไทยสถาน อิกบาล อุสเซน จาก FES ประจำประเทศไทยบังกลาเทศ แอนนา บัรค์แทนดอร์ฟ จาก FES ประจำประเทศไทย دمยันตี ศรีดาวัน และ ชโยตี รา瓦ล จาก FES ประจำประเทศไทยเดียว วินา จุลวิยันตี จาก FES ประจำประเทศไทย อินโดนีเซีย แทอยุนคิม จาก FES ประจำประเทศไทย โลยุ่งเกเรล ชากดอน จาก FES ประจำประเทศไทยมองโกเลีย ลาเซ华 จาก FES ประจำประเทศไทยพม่า สิดรา ชาอีด จาก FES ประจำประเทศไทยปากีสถาน เรน แม็กแพนแท-ทุมາลิยวน จาก FES ประจำประเทศไทยพิลิปปินส์ วสุ วิภูษณะภัทร์ จาก FES ประจำประเทศไทย และ งานหงษัญ จาก FES ประจำประเทศไทยเวียดนาม

ขอขอบคุณ ปานิตร้า เวาร์ กับ บริยันกา ก้าป้า เป็นพิเศษ ทั้งสองคนไม่เพียงประสานงานถ่ายทอดเรื่องราวจากเนปาลในฐานะสมาชิกคณะกรรมการ FES ประจำประเทศไทย แต่ในฐานะสมาชิกคณะกรรมการ GEHA พวกระเอօยังช่วยประสานงานเรื่องอื่นๆ อีกด้วย รวมถึง โโค คิวมิ โป ผู้สนับสนุนโครงการนี้ในส่วนของคณะกรรมการสื่อสารระดับภูมิภาค

หาก อะกิวลา เพื่อนร่วมงานของเราผลักดันโครงการนี้นับตั้งแต่วันแรกๆ และเสนอความคิดเห็นอยอดที่ก่อให้เกิดโครงการนี้ แม้ว่าเธอได้จากเราไปในเดือนมิถุนายน ความสดใสสร้างแรงของเรออย่างอุ่นกับเราขณะที่เราสามต้องนาเพื่อให้เรื่องราวเหล่านี้มีชีวิตขึ้นมา เราคิดถึงเธอและรำลึกถึงความทรงจำระหว่างการทำงานร่วมกันและเวลาที่ได้อยู่กับเราเสมอ

เราหวังว่าคุณจะเพลิดเพลินกับการอ่านเรื่องราวเหล่านี้พอๆ กับที่เราสนุกกับการทำให้มันมีชีวิตขึ้นมาในหนังสือเล่มนี้

อิชาเบล มิชเคอร์
เจ้าหน้าที่ประสานงานฝ่ายการสื่อสารระดับภูมิภาค
สำนักงาน FES เอเชีย

โจนาธาน เมนจ์
ผู้อำนวยการศูนย์ความยุติธรรมทางเพศในแอเชีย¹
สำนักงาน FES ประจำประเทศไทย
มีนาคม 2021

คั่งจู-รยং

1900-1931

วันที่ 28 พฤษภาคม 1931 คั่งจู-รยং (Kang Ju-ryong) คนงานหัญวัย 31 ปี มุ่งหน้าไปยังศาลอาลมิล จุดสูงที่สุดของกรุงเปียงยาง ประเทศเกาหลี แล้วปีนขึ้นไปบนหลังคา จากที่นั่น เครื่องตะโภนเพื่ออิสรภาพของผู้หัญวและแรงงาน “ฉันขึ้นมาบนหลังคาได้พร้อมจะตาย ฉันจะไม่ลงไปจนกว่าเจ้าของโรงงานยางเปียงวอนจะมาที่นี่ และกลับคำประกาศตัดค่าแรง” เขอกล่าว เหตุการณ์ครั้งนี้จารึกไว้ในประวัติศาสตร์ว่า เป็นการปักหลักประท้วงบนที่สูงครั้งแรกในเกาหลี

ในเวลาต่อมา คันงานหัญในเกาหลีได้รับค่าแรงไม่ถูกแม้แต่ครึ่งหนึ่งของค่าแรงเพื่อร่วมงานเพศชาย ผู้หัญในเกาหลีถูกเอาเปรียบและต้องเผชิญความรุนแรงในที่ทำงานอยู่เสมอในช่วงเวลาอันมืดหม่นที่ตกเป็นอา鼻นิคมญี่ปุ่น นายจ้างใช้วิธีตัดค่าแรงคนงานโดยทั่วเพื่อรับมือกับภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ

การปักหลักประท้วงของคั่งกินเวลาประมาณแปดชั่วโมง คนงานหัญทั้ง 49 คน ที่เข้าร่วมการประท้วง ณ โรงงานยางถูกจับกุมโดยตำรวจญี่ปุ่น ข่าวการประท้วงครั้งนี้ได้รับการรายงานผ่านสื่อ คังไม่หยุดการต่อต้านและนัดรวมกลุ่มอดอาหารประท้วง หลังจากการสอบสวน เครื่องกลับมาที่โรงงานและยืนหยัดคัดค้านการตัดค่าแรง ไม่กี่วันหลังจากนั้น เครือข่ายจับกุมอีกครั้งในข้อหาต้องสงสัยว่ามีส่วนเกี่ยวข้องกับกลุ่มสหภาพแรงงาน “สีแดง” หลังจากอยู่ในคุกนานเกือบหนึ่งปีเพื่อรอการไต่สวนชั้นต้น เครือข่ายได้รับการประกันตัวออกจากนักโทษจากปัญหาสุขภาพร้ายแรงและเสียชีวิตในอีกสองเดือนถัดมา

ปัจจุบัน คันระลีกถึงคั่งจู-รยংในฐานะสัญลักษณ์ของการเคลื่อนไหวประท้วงของผู้หัญเพื่อต่อต้านกลุ่มทุนนิยมญี่ปุ่น การประท้วงที่เรียกว่าการประท้วงกลางหวาเป็นจุดเริ่มต้นที่คันงานหัญในเกาหลีเริ่มต่อสู้คัดค้านเหล่าผู้ยึดครอง หลังจากการประท้วงครั้งนี้ คันงานหัญยังจัดการประท้วงร่วมกันอีกหลายครั้งและเป็นปัจจัยหลักประการหนึ่งที่นำไปสู่การเคลื่อนไหวเพื่อเอกสารของเกาหลีในระยะยาว การปักหลักประท้วงบนที่สูงถูกมองว่าเป็นสนามรบทดายสำหรับคนงานทั้งหัญและชายที่ไม่รู้ว่าจะหนีไปทางไหน แม้ว่าสภาพการทำงานโดยรวมจะดีขึ้นนับตั้งแต่สมัยของคั่ง แต่ระยะเวลาที่คันงานหัญไปปักหลักประท้วงบนหลังคายังคงเพิ่มขึ้น นับตั้งแต่พนักงานรถไฟไปจนถึงคนขับเครื่องหอสูง ที่ประท้วงการให้ออกจากงานอย่างไม่เป็นธรรมและการปฏิบัติต่อผู้ใช้งานอย่างไม่ยุติธรรมในรูปแบบอื่นๆ

ปัญหานี้ที่ทำงานแบบเดียวกับที่คั่งจู-รยংได้เผชิญยังคงดูรั้งผู้หัญไว้ในปัจจุบัน การคุกคามและล่วงละเมิดทางเพศไม่ได้เกิดเฉพาะในที่ทำงาน แต่ยังเกิดระหว่างขั้นตอนการสมัครงานด้วย ความสมดุลระหว่างชีวิตกับการทำงานเป็นเพียงความฝันสำหรับคนงานหัญที่อยู่ในสภาวะไม่มั่นคง ความแตกต่างของค่าจ้างระหว่างสองเพศในเกาหลีกว้างที่สุดในหมู่ประเทศสมาชิกองค์การเพื่อความร่วมมือและการพัฒนาทางเศรษฐกิจ (OECD) นี้เป็นเพียงเหตุผลบางประการที่ทำให้คันงานหัญยังคงส่งเสียงคัดค้านความไม่เท่าเทียมต่อไป

ภาพประกอบโดย ชาอึน荷夷 (Cha Eun Hye)

គំ

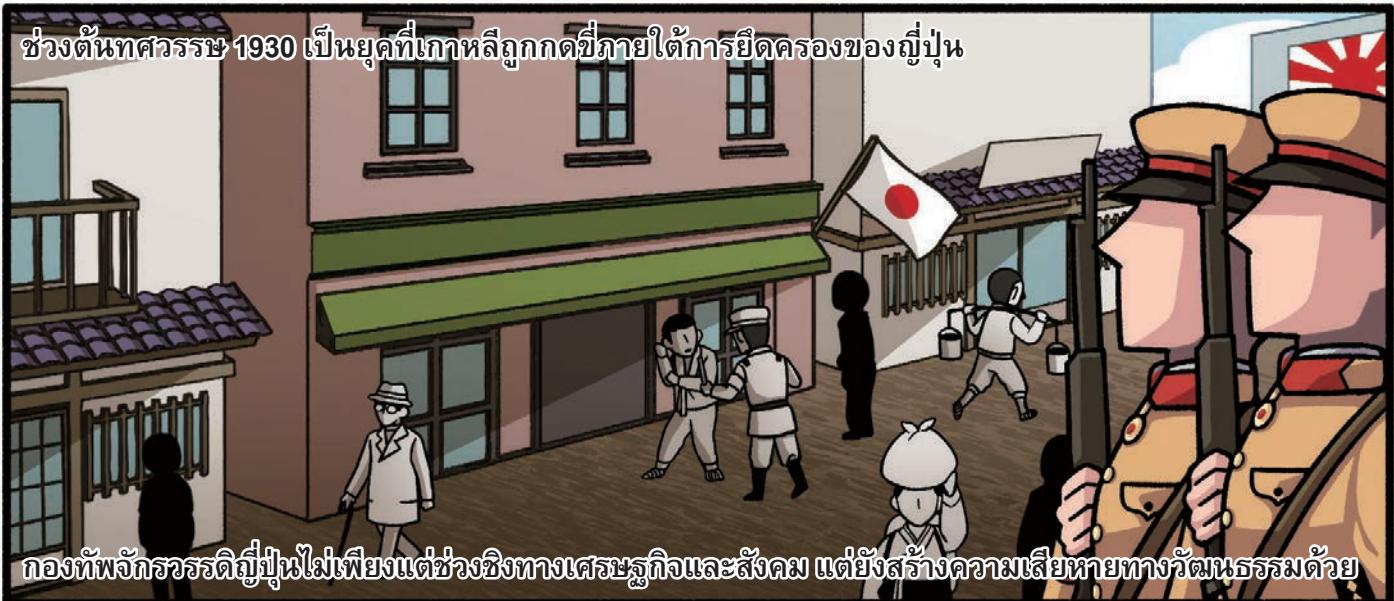
ជុ-រយេ

ដ្ឋីបៀកអលក

ថ្មីថែងបនទីសុំ

ช่วงต้นทศวรรษ 1930 เป็นยุคที่เกาหลีถูกกดขี่ภายใต้การยึดครองของญี่ปุ่น

กองทัพจักรวรรดิญี่ปุ่นໄ่ไปเพียงแต่ช่วงชิงทางเศรษฐกิจและสังคม แต่ยังสร้างความเลี่ยหายทางวัฒนธรรมด้วย

ดังจู-รย়ง เดินโดยขึ้นในครอบครัวยากจนและแต่งงานกับชายคนหนึ่ง
ที่เข้าร่วมกองกำลังต่อต้านญี่ปุ่น

เรอ้ายไปอยู่กับเขาที่กันโดะวันตก

แต่เขาเสียชีวิตระหว่างสู้รบ

เนื่องจากอดติทางสังคมที่กล่าวโทษแม่หมายว่าเป็นเหตุให้สามีตาย คั้งจึงถูกญาติสามีกอดทิ้ง

เรอเดินทางกลับบ้านเกิด
และเข้าทำงานในโรงงานผลิตยางเพื่อจุนเจือครอบครัว

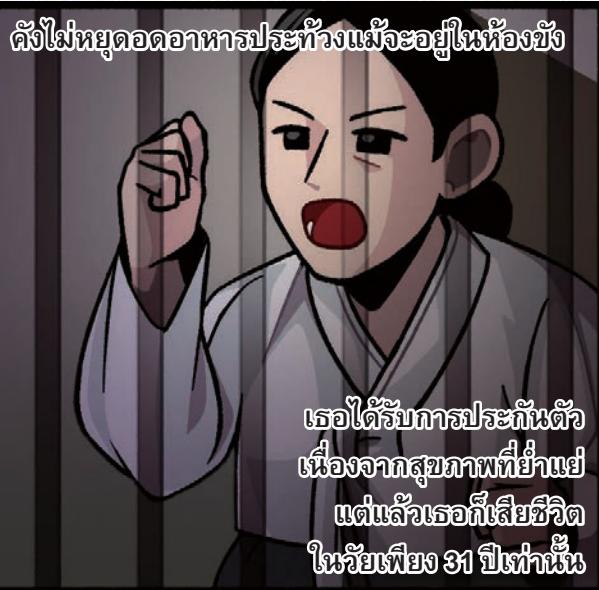

เมื่อยามรุ่งสาง คั้นเป็นขึ้นไปบนหลังคาของอีลมิลแดและตะโภนเรียกร้อง
“เสริภาพของสตรีและเสริภาพของแรงงาน”

ฉันเป็นขึ้นมาบานนี้
โดยพร้อมจะตาย!

ฉันจะไม่มีวันลงไป จนกว่าจะ
ยกเลิกการตัดค่าแรง

ตกเย็น พนักงานดับเพลิงปืนขึ้นไปบนอีลมิลแด เข้าไปทางด้านหลังของคั้ง และผลักเหตุจากหลังคา ตำรวจน้ำปูน
จับกุมเธอและกลุ่มคนงานหญิงที่อดอาหารประท้วงร่วมกันกับเธอ

จุดประกายการรวมตัวประท้วงของคนงานหญิง
และมองความกล้าหาญแก่ผู้หญิงที่จะยืนหยัดในการเคลื่อนไหวเพื่อเสริภาพ

เต็งอิงเชา

1904-1992

เต็งอิงเชา (Deng Yingchao) เป็นผู้บุกเบิกการเคลื่อนไหวเพื่อสตรีของจีนในศตวรรษที่ 20 เขอสร้างคุณปการอย่างสำคัญต่อการปลดปล่อยผู้หญิงในประเทศไทยให้เป็นอิสระ

เต็งอิงเชาเกิดเมื่อวันที่ 4 กุมภาพันธ์ 1904 ในเมืองหนานหนิง มนฑลกว่างซี ทางตอนใต้ของจีน พ่อของเขอเสียชีวิตเมื่อเรอัยงเล็ก และแม่ของเขอเลี้ยงชีพด้วยการเป็นแพทย์แผนจีน เต็งอิงเชาประทับใจอย่างยิ่งที่แม่พ่อตัวเอง ในปี 1910 ครอบครัวของเรอัยงไปเที่ยนจีนที่ที่เด็งอิงเชาได้ทำความรู้จักแนวคิดใหม่ๆ และการเคลื่อนไหวทางสังคม นับตั้งแต่ปี 1919 เธอมีส่วนร่วมในการก่อตั้งกลุ่มสตรี โรงเรียนสตรี และสื่อสิ่งพิมพ์สำหรับสตรี ผลงานที่โดดเด่นที่สุดคือ เมื่ออายุได้ 20 ปี เธอก่อตั้งหนังสือพิมพ์ฉบับแรกในประเทศไทยที่มุ่งเน้นประเด็นเกี่ยวกับผู้หญิงโดยเฉพาะ หลังจากเป็นที่รู้จักในด้านการเคลื่อนไหวเพื่อสตรี เธอก็ได้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าแผนกสตรีและเลขานุการคณะกรรมการการเคลื่อนไหวเพื่อสตรี ในคณะกรรมการพรมครคอมมิวนิสต์เทศบาลเทียนจิน ในปี 1925

ในช่วงสงครามโลกครั้งที่สอง เต็งอิงเชาพาเพิร์ทจะประสานงานและรวมกลุ่มสตรีเพื่อต่อต้านการยึดครองของญี่ปุ่น เธอช่วยดำเนินการปฏิรูปที่ดินและยังเป็นผู้นำการเคลื่อนไหวของสตรีต่อไปในเขตชนบท ก่อนการสถาปนาสาธารณรัฐประชาชนจีน เธอเป็นผู้นำในการเตรียมการและเป็นประธานในการประชุมครั้งแรกของสภารัฐวีเจนแห่งชาติ การเคลื่อนไหวของสตรีจึงได้รับการยอมรับในรัฐบาลที่จัดตั้งขึ้นใหม่ ก្នຍหมายการสมรสของสภารัฐประชาชนจีนซึ่งร่างโดยเด็งอิงเชาเป็นก្នຍหมายฉบับแรกที่ประกาศใช้หลังการก่อตั้งสภารัฐประชาชนจีน ก្នຍหมายฉบับนี้มีบทบาทสำคัญต่อการสร้างความเท่าเทียมระหว่างชาย-หญิงในการแต่งงานและในครอบครัว

ในฐานะรองประธานสหพันธ์สตรีแห่งชาติ เต็งอิงเชาเป็นผู้นำและรวมกลุ่มผู้หญิงเพื่อช่วยสร้างชาติอย่างที่จีนเป็นอยู่ในปัจจุบัน เธอยังมีส่วนร่วมในการแลกเปลี่ยนและสร้างความร่วมมือของสตรีระหว่างประเทศ หลังจากการสถาปนาสาธารณรัฐประชาชนจีน เต็งอิงเชานำคณาจารย์แทนสตรีจีนเข้าร่วมการประชุมผู้แทนสตรีแห่งเอเชียที่จัดขึ้นที่ประเทศไทยในปี 1949 และการประชุมคณะกรรมการบริหารของสหพันธ์สตรีประชาธิปไตยนานาชาติในปี 1975 ณ กรุงเบอร์ลินตะวันออก ประเทศไทยร่วมนัดตะวันออก ในช่วงนี้ เต็งอิงเชาได้แลกเปลี่ยนกับผู้นำสตรีจากทั่วโลกและถักทомิตรภาพอันลึกซึ้ง ต้องขอบคุณความพยายามของเธอ สหพันธ์สตรีทั่วประเทศไทยจึงสร้างสายสัมพันธ์อันดีกับสตรีและกลุ่มสตรีใน 53 ประเทศได้ภายในเวลาเพียงไม่กี่ปี เต็งอิงเชาเป็นผู้ผลักดันความเท่าเทียมทางเพศที่ได้รับการเคารพนับถือและยกย่องอย่างกว้างขวาง

ข้อมูลโดย มูลนิธิเอินไหล (Enlai Foundation)
ภาพประกอบโดย สีรัจាเหวิน (XU Jingwen)

เต็งวังเชา

ผู้ผลักดัน
ความเท่าเทียมทางเพศ

เต็งอิงเชาเกิดเมื่อปี 1904 ในมณฑลกว่างซีทางตอนใต้ของจีน พ่อเสียชีวิตตั้งแต่เดอยังเล็ก แม่จึงเลี้ยงดูเธอตามลำพัง ชีวิตนับว่าเป็นช่วงเวลาที่ยากลำบากที่เดียว

แม่ของเธอเชื่อว่าจะมีชีวิตที่มีความสุขได้ก็ต่อเมื่อทำงานหนักเท่านั้น เธอศึกษาแพทย์แผนจีนและเลี้ยงชีพด้วยการเป็นแพทย์

เธอ มีทักษะทางการแพทย์ดีเลิศและปฏิบัติต่อผู้อื่นด้วยความกรุณา ทำให้เธอ มีชื่อเสียง

ด้วยตัวอย่างจากแม่ เต็งอิงเชาก็เข้าใจว่าผู้หญิงต้องพึ่งพาตัวเองเพื่อมีที่ยืนในสังคม

เมื่ออายุได้ 15 ปี เธอมีส่วนร่วม ในการก่อตั้งกลุ่มการเมืองของ ผู้หญิงที่ชื่อสมาคมสหายสตรี รักชาติ

ตอนอายุ 19 ปี เธอรอดม ทุนเพื่อเปิดโรงเรียนเตรียม สอนสำหรับผู้หญิง

เมื่ออายุ 20 ปี เธอก่อตั้ง Women's Daily หนังสือพิมพ์ ฉบับแรกของจีนที่เน้นประเด็น เกี่ยวกับผู้หญิงโดยเฉพาะ

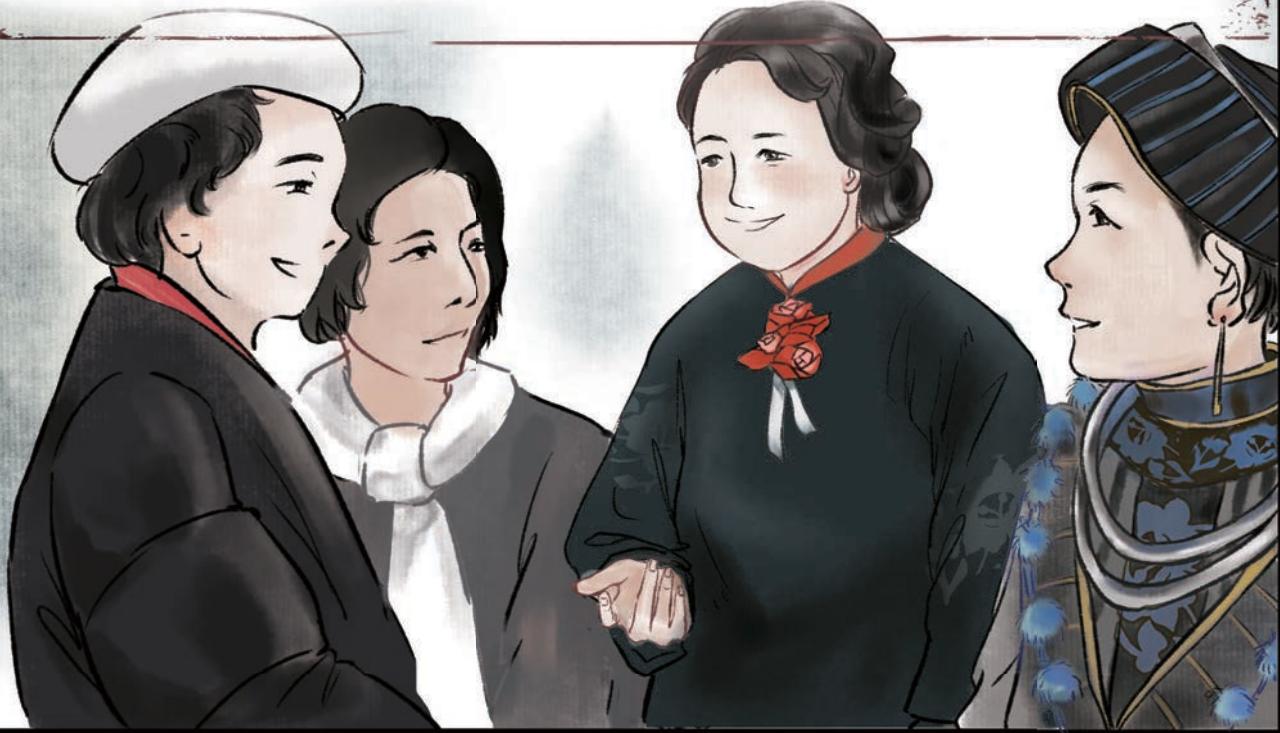

ในปี 1950 หนึ่งปีหลังจากสถาปนาสาธารณรัฐประชาชนจีน ในฐานะผู้แทนเข้าร่วมการประชุมสภากลไกที่ปรึกษาทางการเมืองของประชาชนจีน เดิมอิงเชาได้ร่างกฎหมายการสมรสของสาธารณรัฐประชาชนจีนขึ้น กฎหมายฉบับนี้ยกเลิกข้อบกรแต่งงานที่ล้าสมัยอย่างการคุลมถุงชน และพนักงานมีผัวเดียวเมียเดียว ความเท่าเทียมระหว่างชายและหญิงรวมทั้งการคุ้มครองสิทธิและผลประโยชน์ของผู้หญิงและเด็กให้อยู่ในกฎหมาย

กฎหมายการสมรส
เป็นกฎหมายระดับประเทศฉบับแรกในสาธารณรัฐประชาชนจีน และเป็นก้าวสำคัญสู่ความเท่าเทียมทางเพศที่เพิ่มขึ้น

ในฐานะรองประธานสหพันธ์สตรีแห่งชาติ เดิ้งอิงเชาเป็นผู้นำและรวมกลุ่มสตรีเพื่อช่วยสร้างชาติอย่างที่จีนเป็นอยู่ในปัจจุบัน เธอยังมีส่วนร่วมอย่างมากในความร่วมมือระดับนานาชาติกับกลุ่มสตรีในประเทศต่าง ๆ

ต้องขอบคุณความพยายามของเธอ สหพันธ์สตรีทั่วประเทศจีน ได้สร้างสายสัมพันธ์อันดีกับกลุ่มสตรีหลายกลุ่มทั่วโลก เดิ้งอิงเชา จึงเป็นผู้ผลักดันความเท่าเทียมทางเพศที่ได้รับการเคารพนับถือ และยกย่องอย่างกว้างขวาง

كارينا คอนสแตนติโน-เดวิด

1946-2019

كارينا (Karina Constantino-David) เกิดเมื่อวันที่ 19 มีนาคม 1946 เป็นลูกคนที่สองของเรนาโต คอนสแตนติโน กับเลติเซีย โรชาส-คอนสแตนติโน ส่องนักประวัติศาสตร์ผู้มีผลงานมากมาย คารีนาสำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยฟิลิปปินส์ (University of the Philippines - UP) ที่ซึ่งผลงานวิชาการของพ่อแม่เรอได้รับการยกย่องอย่างมาก ต่อมาเรอเองก็เข้าสอนในภาควิชาสังคมวิทยา รวมทั้งในวิทยาลัยสังคมสงเคราะห์และการพัฒนาชุมชนที่ UP ที่ซึ่งเรอได้ช่วยอบรมผู้ประสานงานชุมชนด้านสตรีนิยมและเจ้าหน้าที่พัฒนาสังคม

เมื่อเฟอร์ดินานด์ มาร์กอส ประกาศกฎอัยการศึกในปี 1972 คารีนาเพิ่งเข้าทำงานเป็นอาจารย์ที่ UP เธออุทิศตนให้แก่การต่อสู้กับเผด็จการภายใต้การปกครองของมาร์กอส ในช่วงทศวรรษ 1980 เธอตั้งวงโพลิกลูโอดิชื่อ “Inang Laya” (มารดาแห่งเสรีภาพ) ร่วมกับนักร้องนามเบ็กกี เดเมติโล-อับราฮัม คารีนาเล่นกีตาร์และแต่งเพลงในวงดูโอดี้นี้ ทั้งคู่เล่นเพลงประท้วงอย่างอาจหาญระหว่างการเดินขบวนต่อต้านมาร์กอส พากเรอเปิดโปงความอยุติธรรมและเรียกร้องให้ผู้คนออกมายกพลีอ่อนไหวผ่านบทเพลง

แม้ว่าเรอจะมีประสบการณ์เป็นนักเรียนนิยมและนักเคลื่อนไหว คารีนามองว่าตนเองเป็นน้องใหม่สำหรับขบวนการสตรีนิยม เธอไม่ได้เข้าร่วมองค์กรที่ดำเนินงานเกี่ยวกับการเคลื่อนไหวเพื่อสตรีในฟิลิปปินส์อย่างเป็นทางการ เพราะเรอมองว่าองค์กรเหล่านี้มีการแบ่งพระคราบแบ่งพวกเป็นอย่างมาก อย่างไรก็ตาม เธอเห็นว่าตนเองถูกกลั่นให้ไปอยู่ขบวนสามาใน การเคลื่อนไหวต่อต้านมาร์กอสขณะที่สามีของเรอได้รับบทบาทหลัก แม้ว่าทั้งสองคนจะมีส่วนร่วมเท่าเทียมกัน เหตุการณ์นักลัยเป็นหนึ่งแรงผลักดันที่มีผลต่อการกิจสตรีนิยมของเรอในการเผยแพร่หน้ากับความไม่เท่าเทียมทางเพศทั้งที่เกี่ยวและไม่เกี่ยวกับการเคลื่อนไหว

สตรีนิยมของคารีนาไม่ได้เป็นเพียงภารกิจปี เธอทำให้เห็นเป็นรูปธรรมผ่านองค์กรไม่แสวงกำไรและหน่วยงานรัฐบาลต่างๆ หลังจากการล่มสลายของระบอบเผด็จการในปี 1986 คารีนามีส่วนร่วมพื้นฟูประเทศและนำระบอบประชาธิปไตยกลับมา ต่อมาเรอได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งต่างๆ ในรัฐบาลหลายชุด เธอทำหน้าที่รองเลขานุการเพื่อการพัฒนา ประธานสภาการเคหะเมือง ประธานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน และในระหว่างตำแหน่งこれら เธอยังทำงานประสานงานโดยร่วมเป็นส่วนหนึ่งของภาคประชาสังคม

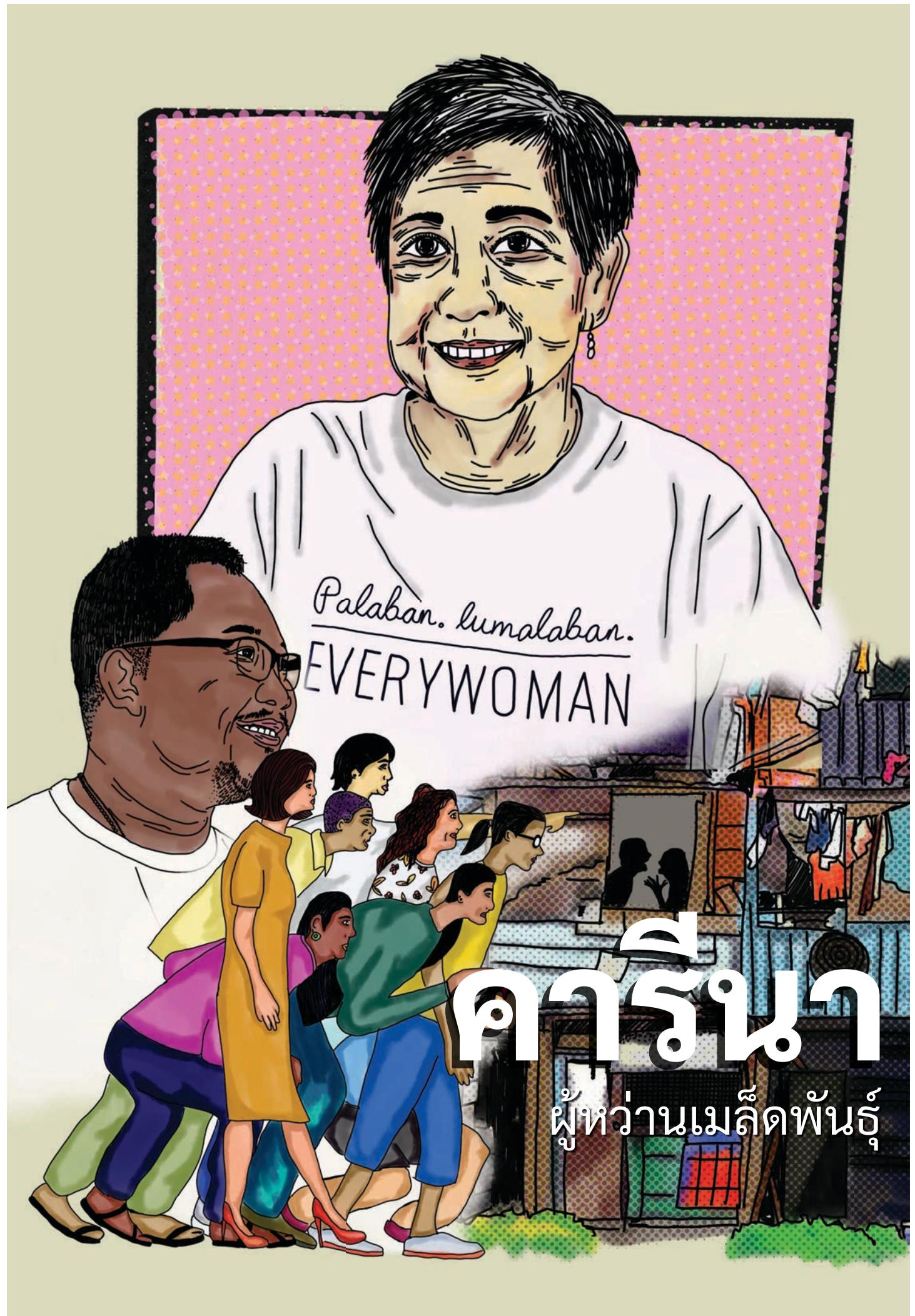
อุดมการณ์สตรีนิยมของเรอปรากฏเด่นชัดในงานรณรงค์และงานเพื่อชุมชน เธอก่อตั้งและหาเสียงให้กับพรรครัฐที่ชื่อว่า Abanse Pinay (แปลว่า สตรีฟิลิปปินส์ก้าวหน้า) ในการเลือกตั้งแบบบัญชีรายชื่อครั้งแรกในปี 1998 คารีนายังเป็นผู้นำองค์กรชื่อว่า การใช้ความริเริ่มและความรู้เพื่อการพัฒนา (Harnessing Self-Reliant Initiatives and Knowledge - HASIK) อักษรย่อนี้พ้องกับคำที่มีความหมายว่า “หัวนเเมล็ด” หรือ “แพร์กระจาย”) เป็นองค์กรที่มุ่งเน้นการพัฒนาศักยภาพของคนยากจนในเขตเมืองผ่านความคิดริเริ่มเรื่องเพศกับการพัฒนา สิทธิเด็ก และการจัดสรรที่อยู่อาศัย เธอยังดำรงตำแหน่งต่างๆ ในองค์กรไม่แสวงกำไรหลายแห่งที่ทำงานส่งเสริมสิทธิสตรี เช่น เครือข่ายปฏิบัติ-การสตรีเพื่อการพัฒนา คณะกรรมการอิสระด้านประชากรและคุณภาพชีวิต และเครือข่ายองค์กรไม่แสวงกำไรเพื่อการพัฒนา คารีนาเป็นแนวหน้าของภาคประชาสังคมที่เป็นบานจากกระแสประชาธิปไตยที่เกิดขึ้นทั่วโลกในช่วงทศวรรษ 1980 และ 1990

เมื่ออายุมากขึ้น คารีนาเริ่งต่อสู้กับความอยุติธรรมต่อไป เธอเป็นหนึ่งในผู้ก่อตั้ง Tindig Pilipinas (จังลูกขี้นียนหยัด เหล่าผู้หญิงฟิลิปปินส์) เครือข่ายที่นำการรณรงค์ทางการเมืองเพื่อยุติการวิสามัญฆาตกรรมใน “สังคมต่อต้านยาเสพติด” ของรัฐบาล ซึ่งสอดคล้องกับอุดมการณ์ของเรอในการต่อต้านรัฐบาลที่เป็นเผด็จการและเหยียดเพศ

คารีนาเน้นย้ำถึงความสำคัญของการใช้ “มุ่งมองด้านสตรีนิยมภายใต้โครงสร้างใหญ่” เสมอ เธอมองว่านักสตรีนิยมที่ปฏิเสธจะมองภาพกว้างนอกเหนือไปจากตัวตนของตนเองก่อความเสียหายอย่างใหญ่หลวงต่อการเคลื่อนไหว นักสตรีนิยมที่แท้จริงจะช่วยเหลือผู้อ่อนและทำงานเพื่อสร้างและท่วงคืนพื้นที่ของผู้หญิงในด้านการเมือง เศรษฐกิจ วัฒนธรรม และสังคม

เขียนโดย เวโรนิกา อัลพอร่า (Veronica Alporha)

ภาพประกอบโดย เลสเตอร์ “ลูมลูม” อูอาโน (Lester “Jumjum” Ouano)

มารณา

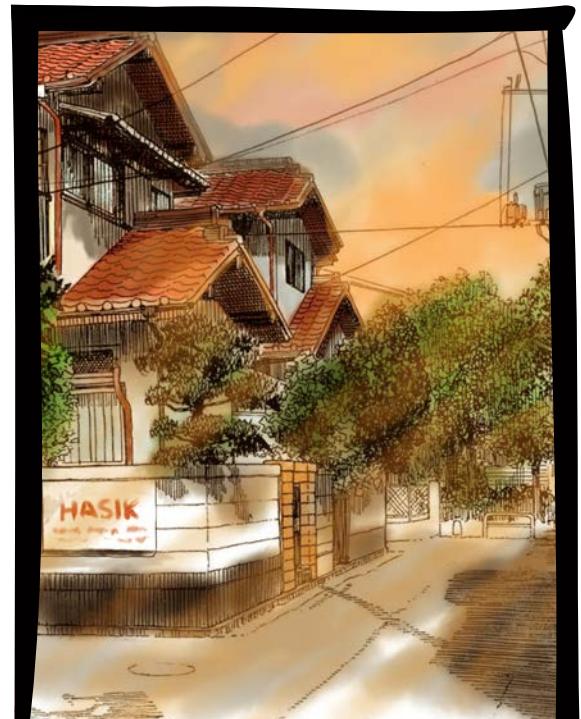
ผู้ห่วงเมล็ดพันธุ์

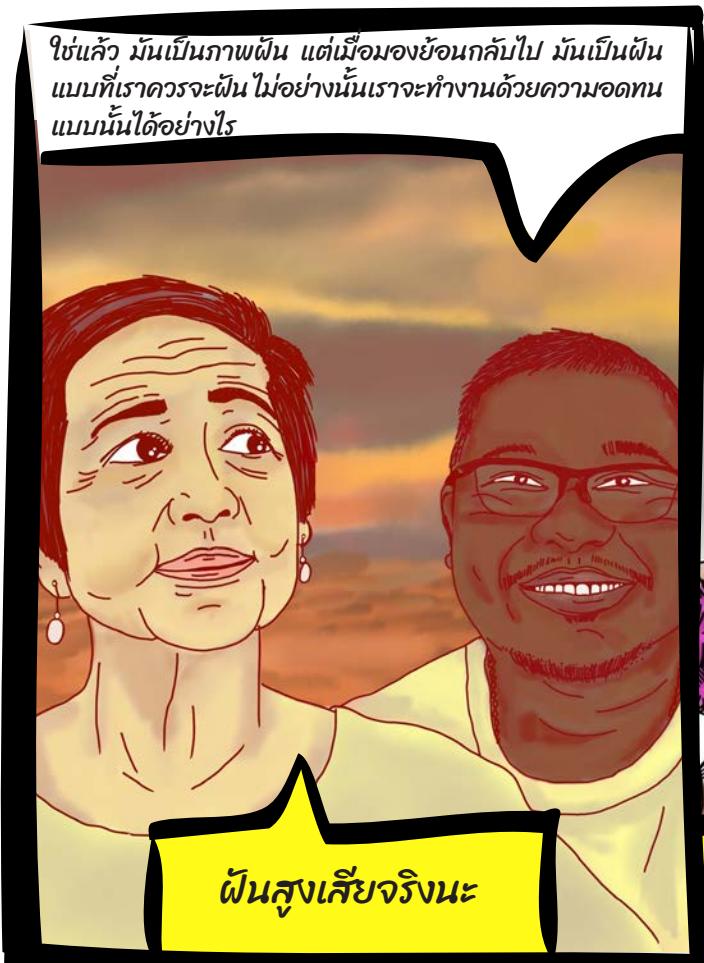

คุณสอนงานนี้ผู้สอนต่อนั้นที่ผ่านมาอยู่ 21 ผู้เดียวไป
มาหลายที่ ทำมาหลายงานจนนับไม่ถ้วน ตอนนี้
ผ่านมาอยู่ 46 แล้ว แต่ไม่ว่าผ่านจะไปไหนหรือ
ทำอะไร ผู้สอนพากเพียรทุกสิ่งที่ได้เรียนรู้จากคุณต่อน
อยู่ HASIK ไปด้วย ทุกอย่างเริ่มต้นขึ้นในองค์กร
ไม่แสวงกำไรเล็กๆ ที่เรารักงานนี้

ในวัย 72 ปี ฉันพบว่าตัวเองมักจะมองย้อนกลับไปในอดีตและนึก
 생각ว่า ตลอดช่วงชีวิตอันยาวนานบนโลกใบนี้ ฉันได้ทำประโยชน์
 อะไรให้แก่ผู้อื่นบ้าง งานของฉันนั่นนำมาสู่อะไร และในท้ายที่สุดแล้ว
 มันมีความสำคัญอย่างไร

ຮະເວັງດໍາເນີນງານໂຄງກາງຂອງ HASIK ຮະດັບພື້ນຖານນີ້ເອງທີ່ເຮົາ ຕະແນນກ່າວໆ ບັນຫາຄວາມໄມ່ເກົ່າທີ່ມາກຳລັງກວ່າມີເພື່ອ

ໜລາຍດົງ ເຮືອງຮາວຍິ່ນແຍ່ລົງໄປອົກ ຫີ້ມູນບນເຂົ້ານຶ່ງ ເພັນ
ວ່າຜູ້ຂະໜົງ 6 ຈາກ 10 ດົນເມືນແຍ້ອົງອອນຄວາມຮຸນແຮກໃນບ້ານ

ดาวรีนา ... คุณได้ทำมากกว่าที่คุณส่วนใหญ่จะทำได้ในช่วงชีวิตนี้ ... เพราะคุณได้ให้ว่ามายศักดิ์ คุณให้ว่ามายศักดิ์เรื่องราวของผู้คนด้วย ผู้เดียวโดย แล้ว
ผู้คนก็สืบท่อ ให้ว่ามายศักดิ์ให้คุณอีกน้ำหนึ่ง และพากษาให้กำลังเติบโตเปลี่ยนกัน ใช่แล้ว ยังมีงานที่ต้องทำอีกมาก แต่เพราะคุณ ตอนนี้มีสายด่วนช่วยกันทำงาน
นี้ ล้านต่องานของคุณ

คุณจำได้ไหมที่คุณเคยขอบพูดกัน
“หาย” หรือในกรณีของคุณต้อง^{หัวใจ}
ใช้คำว่า เชิญ “ที่ก่อนรู้สึกรู้สึก
ก่อนถูกโลกทิ้งไป”

ขอบคุณนะ ดาวรีนา

จบ

دادดาวรีนาและกัส

ซอร์กจตานิ เบกิ

1190-1252

เจงกิสข่าน ผู้ปกครองมหาจักรวรรดิมองโกล เป็นลูกชายคนโตของเยซูไก ผู้นำของผ่าเดียดบอร์จิกอนและหัวหน้าผู้สืบทอดเชือสายชนชั้นสูงของผ่า กับอุลัน บุตรีจากผ่าคงกิรัตโอลโนดุ ตอนเด็กเขาชื่อเตมูจิน ตามธรรมเนียมของผ่ามองโกลในศตวรรษที่ 12 เมื่ออายุได้ 9 ปี เขายังได้หัวหน้าหมาดกับบูร์เต อุจิน บุตรสาวคนสวยของได้ เช็ตเซน จากผ่าคงกิรัต ซึ่งขึ้นชื่อว่าหญิงในผ่าโฉมงามมีเสน่ห์ดึงดูดใจ หลังจากจัดการหัวหน้าหมาดและฝ่าให้เตมูจินอาศัยอยู่ที่บ้านของพ่อตาในอนาคต เยซูไก์เสียชีวิตจากยาพิษในอาหารซึ่งเป็นฝีมือของผ่าตาตาร์ที่เป็นศัตรูกันมานาน ต่อมาในปี 1202 เมื่อเจงกิสบุกโจมตีผ่าตาตาร์ เขายังสังหารเชลยชาวตาตาร์เพื่อแก้แค้น ซึ่งหมายถึงผู้ชายทุกคน เพราะเชลยถูกมัดมือให้เดินข้างกงเกวียนและตัดหัวทุกคนที่สูงเกินล้อเกวียน

อุลัน หญิงหมายที่ถูกกลอยแพพร้อมลูกเล็กสี่คน ต้องระหะระเหินเรื่อง เข่นเดียวกับบริวารของเยซูไกและคนในผ่า นางต้องหาอาหารเลี้ยงลูกๆ ด้วยการจับปลา ยิงนก และล่ากระต่ายด้วยคันครรฟ์ที่ทำขึ้นเองในช่วงที่ยากลำบาก ไม่นานนัก เตมูจินซึ่งเกิดมาพร้อมความเฉลี่ยวฉลาดและความแข็งแกร่งก็เติบโตและเริ่มช่วยดูแลน้องชายกำพร้าฟ่อ

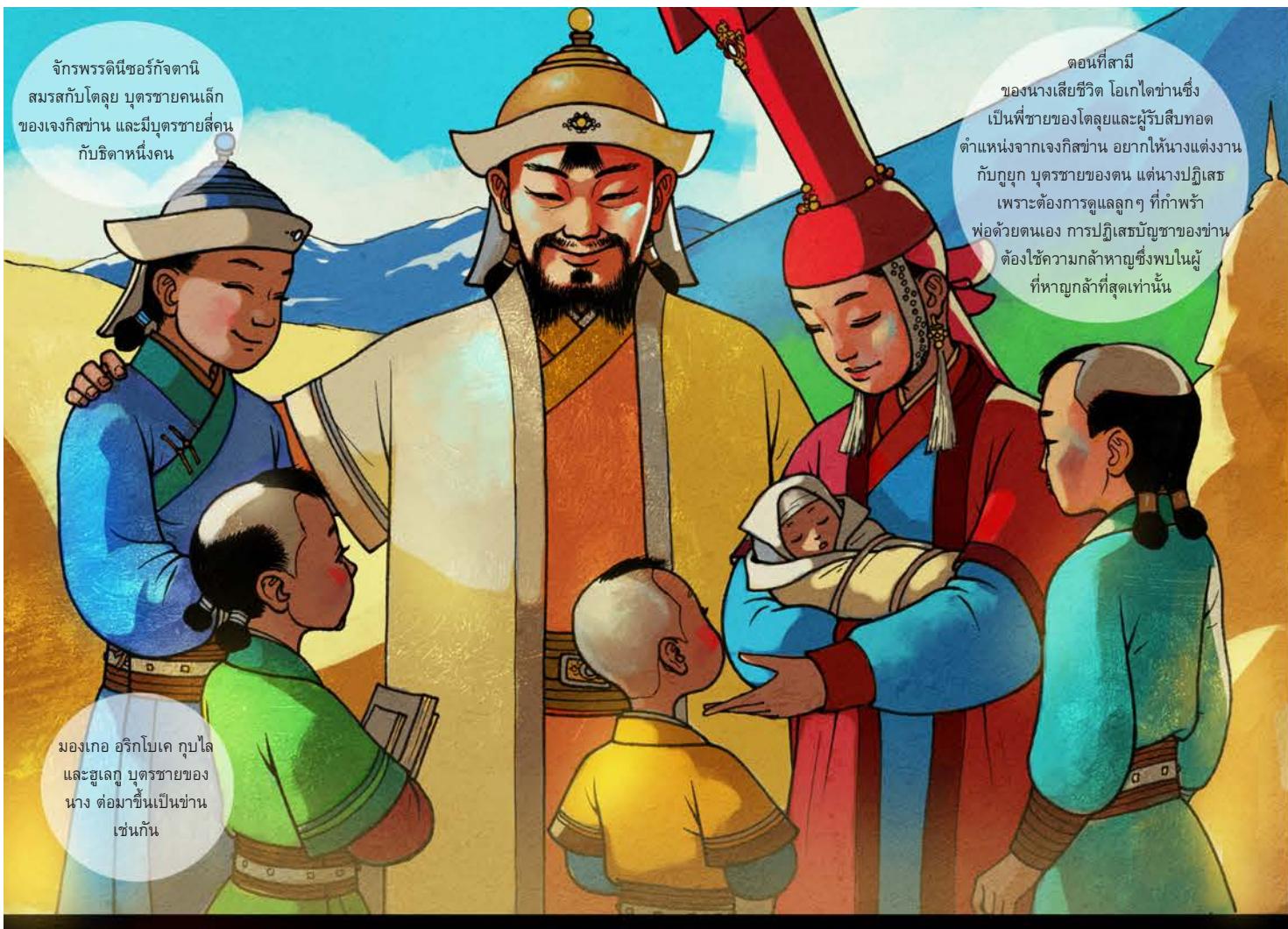
ผ่านอีนๆ ทรงว่าเตมูจินจะเติบโตและขึ้นเป็นใหญ่ตามธรรมเนียมของจักรวรรดิในทุ่งหญ้าสเตpp ซึ่งผู้นำจะสืบทอดบัลลังก์ผ่านสายเลือดผ่านทาง จึงพยายามสังหารเตมูจินทุกวิถีทาง แต่เขาเกิดมาได้ทุกครั้ง ในปี 1206 เหล่าหัวหน้าผ่ามองโกลเลือกเขามาเป็นผู้ปกครองจักรวรรดิมองโกล รู้สึกว่าที่เพิ่งสถาปนาขึ้นใหม่ ผู้นำอยู่น้อยต้องเผชิญภาระภาระจากผ่าอื่นและการขาดแคลนทุนทรัพย์ แต่เขาเกิดรับการสนับสนุนจากตุริลข่านแห่งผ่าคิริต ผู้ช่วยเหลือเจงกิสและร่วมกำลังพลสนับสนุน ตุริลข่านเป็นเพื่อนสนิทกับเยซูไก บิดาผู้ล่วงลับของเจงกิส และในภายภาคหน้าก็กลายเป็นพันธมิตรของเจงกิสในการศึกอีกหลายครั้ง

หลังจากตุริลเสียชีวิต จาก กา ณ บุ น ห อง ช า ย ของ ต ุ ร ิ ล ก ី ក ប រ ជ า ล ុ ក ស វ ា ให้ เจ ง ក ិ ស خ ա ն เจ ំ យ ក ូ រ ក ៉ ត ាន ិ (Sorkhhaghtani Beki) ลูกสาวคนเล็กของจากาให้แต่งงานกับโอลุย ลูกชายคนเล็กของตน โอลุยกับซอร์กจตานิแต่งงานกันด้วยความรักและให้กำเนิดบุตรชายสี่คน นามของเกอ อริกโนเบ กุบไล และอุลุก กับบุตรสาวอีกหนึ่งคน ทั้งสองครรลองคู่กันอย่างมีความสุข อย่างไรก็ได้ ชีวิตสมรสของทั้งคู่ไม่มีเงื่อนไข เพราะโอลุยเสียชีวิตโดยไม่ทราบสาเหตุตอนอายุ 40 ปี ทิ้งซอร์กจตานิไว้กับลูกเล็กๆ โอลุยกับซอร์กจตานิกับลูกๆ ต่อ เหล่าทายาทของโอลุยกับซอร์กจตานิขึ้นเป็นข่านครองมหาจักรวรรดิมองโกล รวมทั้งรัฐต่างๆ สืบท่อมาจนวันปี 1251-1691

เขียนโดย อยุ่งเกเรล ชกdon (Oyungerel Chogdon)
ภาพประกอบโดย ตุกุลดูร์ อิชกอมโน (Tuguldur Ishgombo)

ชารังตาม

ตอนที่สามี
ของนางเสียชีวิต โภกได้ป่วยชั่ว
เป็นพิษจากเจงกิสขัน อย่างให้หัวงแต่งงาน
กับกุยกุ บุตรชายของตน แต่นางปฏิเสธ
 เพราะต้องการคุ้มครองๆ ที่ทำพรา
 พ่อด้วยดันเอง การปฏิเสธน้ำลายของข่าน
 ต้องใช้ความกล้าหาญซึ่งพบในผู้
 ที่หาญกล้าที่สุดเท่านั้น

ชอร์กจัตานินบถือ
ศาสนาคริสต์นิกายเนสตอรีียนและ
อุปถัมภ์ทุกศาสนาเท่าเทียมกัน

ด้วยอิทธิพลของนาง สถานที่
สักการะบูชาของศาสนากวิสต์ อิสลาม
และพุทธอยู่ร่วมกันในราตรีโครัม
เมืองหลวงของจักรวรรดิมองโกล

นางยังสอนให้ลูกๆ
เคารพศาสนาอื่น จากการเข้าข้อง
มารดา ทุบไลขานในเวลาต่อมาสังฆารถึง
พระสันตะปาปาเกรgoriusที่สิบ และเชิญอาจารย์
สอนวิทยาศาสตร์และศาสนาหนึ่งร้อยคน
มาสู่มองโกล ต่อมาจึงนำไปสู่การก่อตั้งโนส์
คาಥอลิกแห่งแรกในจักรวรรดิมองโกล
เมื่อประมาณปี 1300

ชอร์กจัตานิ
เก่งด้านการวางแผนโดยนาย
ไอเกไดข่าน ผู้รับช่วงต่อจากสามี
ของนาง มอบหมายให้นางดูแล
ทรัพย์สินของโดยลุยและว่าราชการ
ของจักรวรรดิมองโกล

ภายใต้การนำของนาง
จักรวรรดิรุ่งเรือง ดินแดน
กว้างใหญ่ไพศาลลูกพัฒนาเป็นท้องไว
ท้องนาและเก็บภาษีได้มากขึ้น ชอร์กจัตานิ
สั่งการว่าต้องโอบอุ้มชนแห่งต่างๆ
ในจักรวรรดิ ไม่ใช่เอรัดເเอกสารเวียบ
พากษา

ซอร์กจัตานิ

เขียนตำราทรงภูมิปัญญาเรียกวัน
นโยบายของรัช ร่วมกับกลุ่มชาญปูรพาด
เบรื่องและทรงอ่านนาทีสุดในยุคหนึ่น นำ
เสียดายที่ต่อมาเล่นนั้นหายสาบสูญไป
ไม่ทราบหลังจากนั้น

ในปี 1251 เมื่อมองเห็น

บุตรชายของนางขั้นครองบัลลังก์ว่า
นางรวมรวมเนื้อหาของตำราที่สูญหายไปจาก
ความทรงจำและตั้งชื่อว่า บทเพลงทอง (*The
Golden Melody*) นางอ่านออกเสียงจากตำรา
เล่มนี้ระหว่างพิธีขึ้นครองราชย์

ตำราเล่มนี้ถูกเก็บไว้

ในห้องสมุดแห่งท้องของเจงกิส汗
ที่การอูรุก แม้ว่าตำราจะสูญไปในกองเพลิง
ในช่วงศตวรรษที่ 14 แต่ก้าวแนวคิดเรื่องการ
ปกครองเป็นธรรมวัยสันติวิถุกส่งต่อ
แบบปากต่อปาก และเป็นแรงบันดาลใจ
แก่ผู้ครองจักรวรรดิมองโกล
หลายต่อหลายรุ่น

กล่าวกันว่า

เมื่อซอร์กจัตานิเสียชีวิต
นางถูกฝังที่ภูเขาบูรันคัลคุน
ซึ่งเป็นสถานของเหลาข่านผู้ยิ่งใหญ่
เก่านั้น ซอร์กจัตานิได้รับการเคารพ
ยกย่องเทียบเคียงกับข่านเผชิสาย
ในสมัยของนาง

ลิอัน โภกาลี

1978-ปัจจุบัน

ลิอัน โภกาลี (Lian Gogali) เป็นผู้ก่อตั้งและหัวหน้าสถาบันโมซินตุวุ (Mosintuwu Institute) ซึ่งเป็นองค์กรที่ตั้งอยู่ในเมืองโปโลโซ จังหวัดสุลาเวสีกลาง ประเทศอินโดนีเซีย และดำเนินการเสริมสร้างศักยภาพแก่สตรีและชุมชนในภูมิภาคที่มีความขัดแย้งทางศาสนา ลิอันเติบโตในเขตนี้ ที่ซึ่งเธอเข้าเรียนที่โรงเรียนในโปโลโซในช่วงทศวรรษ 1990 ก่อนที่จะเกิดความขัดแย้งระหว่างชาวมุสลิมกับชาวคริสต์ เธอสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาเทววิทยาจากมหาวิทยาลัยอกยาการ์ตา แต่แทนที่จะทำงานสอนศาสนา เธอกลับตัดสินใจเข้าเรียนระดับบัณฑิต ศึกษาด้านศาสนาและวัฒนธรรมศึกษา

เธอทำวิทยานิพนธ์เกี่ยวกับสตรีและเด็กหลังความขัดแย้งในโปโลโซและความทรงจำของพวกรากเหง้าเกี่ยวกับความรุนแรง หลายปีต่อมา วิทยานิพนธ์ได้รับการตีพิมพ์เป็นหนังสือ ช่วงเวลาที่เธออยู่ในค่ายผู้พลัดถิ่นได้ทิ้งร่องรอยที่มิอาจลบได้ไว้ในตัวเธอ เป็นแรงกระตุ้นให้เธอกลับไปสร้างชุมชนที่ถูกทำลายในเขตต้นนี้

ต่อมา ลิอันกลับไปโปโลโซและบริหารโรงเรียนสตรีสำหรับคนในละแวกนั้น แต่ท่ามกลางจากนั้นไม่นานเธอก็เห็นว่าหากต้องการจะให้โรงเรียนสตรีประสบความสำเร็จ จำเป็นต้องมีการปรับปรุงหลักสูตร เธอจึงก่อตั้งสถาบันโมซินตุวุร่วมกับเพื่อนอีกสองคนในปี 2010 และจัดอบรม Sekolah Perempuan (โรงเรียนสตรี) รุ่นแรก โดยเน้นที่ผู้หญิงจากหลายเชื้อชาติ หมู่บ้าน และศาสนา โรงเรียนมุ่งหวังที่จะเสริมสร้างศักยภาพแก่ผู้หญิงในด้านการเมือง วัฒนธรรม และเศรษฐกิจ ด้วยหลักสูตรที่มีเนื้อหาดังแต่สันติภาพศึกษา เพศ สิทธิด้านสุขภาพทางเพศและอนามัย การเจริญพันธุ์ สิทธิทางสังคมและเศรษฐกิจ ผู้หญิงกับการเมือง ไปจนถึงการพูดในที่สาธารณะ

แนวทางที่เรียบง่ายและเหมาะสมกับท้องถิ่น ผสมกับหลักสูตรที่ก้าวหน้า ได้เข้าถึงและเสริมสร้างศักยภาพให้แก่ผู้หญิง 500 คนจากหลายสิบหมู่บ้านทั่วโปโลโซ ภายในเวลาไม่ถึงสิบปี สิ่งที่เธอปรับเปลี่ยนได้พัฒนาจนกลายเป็นการเคลื่อนไหวระดับโลกที่แท้จริง สมาชิกหลายคนกล่าวเป็นผู้มีบทบาทในสันติภาพและการเปลี่ยนแปลงในชุมชนของตน นอกเหนือจากการหลังความขัดแย้งทั่วไปแล้ว เธอยังเสริมสร้างศักยภาพแก่ผู้หญิง เพื่อให้พวกราชไม่เพียงแต่สามารถอยู่รอดได้เท่านั้น แต่ยังเจริญก้าวหน้าด้วย โดยใช้คุณค่าแบบสตรีนิยมที่มีรากอยู่ในภูมิปัญญา และวิถีของท้องถิ่น

ลิอันกล่าวว่าเธอเพียงสอนผู้หญิงให้ “ขัดขืน” ในสังคมที่สถานะของผู้หญิงยังคงเป็นรองผู้ชาย เธอได้เรียนรู้จากการเคลื่อนไหวของสตรีคนอื่นๆ ในประเทศและต่างประเทศ ในการขัดขืน เราต้องฉลาด ที่สำคัญคือเราต้องร่วมมือกัน”

ความเป็นผู้นำและความสำเร็จของเธอเป็นแรงบันดาลใจให้กับผู้บริหารและผู้นำชุมชนสตรีทั่วอินโดนีเซีย และเป็นแรงบันดาลใจอย่างยิ่งในพื้นที่ที่ถูกทำลายจากความขัดแย้ง แม้ว่างานของเธอเน้นที่ชุมชนในโปโลโซ เธอก็ยังคงร่วมผนึกเครือข่ายที่แข็งแกร่งกับองค์กรเคลื่อนไหวของสตรีทั่วประเทศและในต่างประเทศ จากผลงานของเธอ ลิอันได้รับทั้งการยกย่องในระดับประเทศและระดับนานาชาติ

เขียนโดย เดวี อัสมารานี (Devi Asmarani)

ภาพประกอบโดย อธิตยา พัทพิสาหุศิริ (Adhitya Pattisahusawa)

ลือฯ

เกกาซ

เสริมสร้างศักยภาพแก่สตรี
เพื่อขับเคลื่อนการเปลี่ยนแปลง

ช่วงต้นทศวรรษ 2000 กิจกรรม เที่ยวนิทรรศ์ปริญญาโทเกี่ยวกับผู้เชกุนและเด็กที่อาดีบอยู่ในค่ายผู้ลี้ภัยในปี ๒๐๐๑ จังหวัดสุลาเวสีกลาง เพื่อศึกษาความทรงจำของพวากษาเกี่ยวกับความรุนแรงในช่วงที่เกิดความขัดแย้งทางศาสนาในแดนนี้

ช่วงนี้เองที่เรอได้ประจักษ์ว่าเรื่องราวเกี่ยวกับความขัดแย้งที่เกิดขึ้นจริงกับที่ปรากฏผ่านสื่อแทบทั้งหมดเพียงใด

ไม่กี่ปีต่อมาวิทยาลีฟนร์ของเรอตัพมิฟเป็นแห่งสืบ

แต่ไม่นานนักเรอก็รู้สึกว่าโรงเรียนนั้นแห้งแล้งไม่มีประสิทธิภาพมากนัก

ไม่มีบันทึกของห้องดิน

... และโครงการนี้ดำเนินงานแบบเบลกค่าง

*ผู้นำชุมชน

เรอรู้สึกว่าແນວทางนี้ ไม่ช่วยสร้างความรู้สึกเป็นเจ้าของให้กับผู้เชลุ่ง และແນວทางนี้ ก็ไม่ใช่บ้าน

แต่เรอบังเอิญที่รู้ว่าโรงเรียนกำลังรับสมาร์ตเป็นเครื่องที่ดีที่สุดที่จะสร้างเสริมศักดิ์ภาพแก่ผู้เชลุ่ง ผู้เชลุ่งต้องการความรู้ ข้อมูล โอกาส และทักษะ พากเรอต้องการ การอบรมเพื่อให้เจริญก้าวหน้า ไม่ใช่เพียงให้อบูรอด

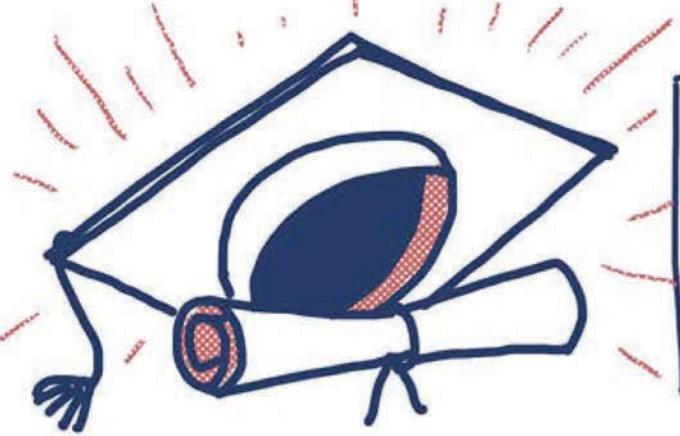
ໃນຫອນຫັນ ພວກເຮາໄພບິກູກັນ
ອຸປະສົດ ດວມທ້າທາຍທີ່ເຂົ້າ
ເຮື່ອງເຊິ່ງຕ້ອກການທ້ອງຮັບມື້ອ
ກັນຄຽບຄວ້ອງຜູ້ເຂກົງ ໂດຍ
ແລພະສາມີ່ອງພວກເຮອທີ່ມັກນີ້
ຈຳເນາຈາທາງການເງິນແລກກາບ
ແນ້ວ່ອພວກເຮອ

॥ຫ່ວັດສານການໂຄງລົດຫັນ
ແລ້ວຈາກຫັນ

॥ຫຼັກຫວ່າ ແນວ່ວ່າຜູ້ເຂກົງໄດ້ຮັບດວມຮູ້ໃໝ່ ພວກເຮອກີ້ນັດດວມມື້ນີ້ໃຈ
ທີ່ຈະແສດງອອກ ໂດຍແລພະໃນທີ່ສາරານະ ດັ່ງນັ້ນ ໂຮງຮຽນເຈິ່ງເພີ່ມ
ວິຊາ "ການໃຫ້ເຫຼຸ່ມພົກແລກການພູດໃນທີ່ສາරານະ" ເພົ່າໄປໃໝ່ເລັກສູ່ທຽ
ໜຶ່ງປຣາກງົງວ່າຫ່ວຍເພີ່ມພູແດວມມື້ນີ້ໃຈແກ່ພວກເຮອອຳນ່າງນາກ

ຫອນເນື້ພວກເຮອໄໝ່
ເພີ່ມສາມາດພົດໃນ
ໂນສດ໌ແຮ້ອກການປະຫຼວນ
ແນ່ນຳນ້ານ ॥ຫ່ວັດສານ
ບັນສາມາດອົບປາບ
ກັນເຈົ້າເຫັນທີ່ເກື່ອງກັນ
ກູ່ເໝານາໃນແນ່ນຳນ້ານ
॥ລະບົບປະມານໄດ້
ອັກດັວຍ ດວມຈົງ
॥ລ້ວ ພວກເຮອກລາຍ
ເປັນກຳລັງສຳດັກໆຈອງ
ແນ່ນຳນ້ານເລັດທີ່ເລີ່ມວ

การในเวลาก้ามกีป ผู้เกยิงกว่า 500 คนจาก 70 หมู่บ้านที่ปะโขจับการสักษาจากโรงเรียนสหร ทั้งหมดสามรุ่น ส่วนใหญ่เป็นแนวรบรายได้ที่ดูแลร่วมของครอบครัวและได้รับการสักษาเพียงระดับประดิษฐ์สักษาหรือแม้กระทั้งต้น

พากเรอถูกเกณฑ์ให้เป็นอาสาสมัครในหมู่บ้าน ที่พากเรอสามารถมีส่วนร่วมกับโครงการทั่วๆ เช่น บ้านปลอดภัยของสหร และเด็ก การสอนส่องตรวจตราภายในหมู่บ้าน หรือโครงการเพิ่มอัตราการรู้เชิงสืบ

ปัจจุบัน ผู้เกยิงได้รับการส่งเสริมให้เป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจหมู่บ้านโดยการรื้นเปิดตลาดท้องถิ่น หมู่บ้านบางแห่งมีนิเทศตลาดของตนเอง และชาวบ้านห้องเดินทางไปกลุ่มกิจกรรมที่เพื่อไปขายผลิตภัณฑ์ของตัวเองที่จำเป็นในแต่ละวัน

โดยที่นี่ทุกช่วงให้ผู้เกยิงพัฒนาและนำสินค้าของพากเรอเข้าสู่ตลาด

นอกจากนี้ ผู้เกยิงยังเสริมสร้างสักษาภาพของตนเองอย่างห่อห่อเชื่องด้วยทักษะใหม่ๆ โดยเฉพาะทักษะเชิงทางที่เกี่ยวข้องกับความต้องการของพากเรอ ไม่ว่าจะเป็นการใช้คอมพิวเตอร์ ไปจนถึงการใช้สื่อและการเขียน

เห็นแต่เช่น โครงการโรงเรียนนสตรีได้เปลี่ยนไปเป็นโรงเรียนเนกปัต្ទิปัฒนบ้าน ที่ซึ่งผู้สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนนสตรี ร่วมกับประธานาธิบดีและเจ้าหน้าที่ที่ได้รับการเลือกตั้ง จะได้กลับมาเรียนนรรฯและการพัฒนาหมู่บ้านและความเจริญ

วัดคุณประเสริฐคือเพื่อใจ
แห่งใจว่าทุกคนมีส่วนร่วมใน
กระบวนการพัฒนาและสร้าง
พัฒนาหมู่บ้านที่ไม่เพียง
ห้องอยู่บ้านและความต้องการของ
พวกราช แต่ยังเที่ยงธรรมและ
บุญธรรมอีกด้วย

ลือกันเด็ดขาดว่าการสร้างเสริมสักขภาพสุขภาพด้วยความรู้และทักษะนี้ไม่เพียงพอ
เรื่องพากเพียรที่จะรื้อสร้างระบบและกลไกที่ชาญเป็นใหญ่ รวมทั้งระบบสังคมฯ
ด้วย เช่น การอื้อใจเกิดการสนับสนุนทางการเมืองเพื่อลังเลริมการต่อความคิดเห็นที่
ครอบคลุมทุกผู้ทุกคนมากยิ่งขึ้น

แท้โดยรวมแล้ว เรื่องนี้น่ากลัวที่เรอทำด้วยการอุบ
เครื่องมือที่ช่วยให้ผู้หญิงสามารถพัฒนาได้ โดยเฉพาะ
อย่างยิ่งท่อการกดที่ที่พวกราชและรับภารกิจลงบนชาวเป็นใหญ่

ຈິງຈິກ

ດ.ສ. 14-43

ເນື່ອເກືອນ 2,200 ປີກ່ອນ ວັນລາງແລະເວົາຫລັກ ທີ່ມີເປັນປະເທດອີສຣະແລະຄຣອບຄລຸມພື້ນທີ່ປະເທດເວີຍດນາມໃນປັຈຸບັນ ຖຸກພິຊີຕໂດຍນາຍພລເຈົ່າດ່າ
ແທ່ງອານາຈັກນາມເວີຍດ ທີ່ມີຕ່ອມາຖຸກຍືດຄຣອງໂດຍຮາງວົງທີ່ມີ ດິນແດນແໜ່ງນັ້ນຖຸກແບ່ງອອກເປັນສອງເຂົດ ໄດ້ແກ່ ຂ່າວຈີ່ແລະຖຸຈັນ ແລະຍັງຄົງປົກຄຣອງ
ດ້ວຍຮະບູຜູ້ນໍາແຜ່ເຫັນມີມາຫັນານ ຂະໜະທີ່ຮາງວົງທີ່ມີປົກຄຣອງເຫັນວ່າຫຼັກແຜ່ໃນທ້ອງຄື່ນເອົກໂຄດທີ່

ຫລັງຈາກເວລາຜ່ານໄປອີກເກືອນ 150 ປີ ເກີດຄວາມໂກລາຫລາຍໃນຮາງວົງທີ່ມີ ນັ້ນເປັນຕອນທີ່ໄດ້ດີຢູ່ ຂ່າວຈີ່ຈາກທາງເຫັນວ່າ ຖຸກສ່າມຮັບຕໍ່ແທນ່າງ
ຫຼັກລວງຄົນໄໝໃນຂ່າວຈີ່ ນັກວິຊາກາຮຸມໜຶ່ງກ່າວວ່າ ເນື່ອຈາກໂຍບາຍພສມພສານທາງວັດນ໌ຮຣມທີ່ເຄິ່ງຄວັດແລະກາເອເປີຍບ່າວເວີຍດນາມ
ອ່າຍ່າງໂທດຮ້າຍຂອງຂ່າວຈີ່ໃນຂ່າວຈີ່ໃນສມັຍນັ້ນ ແມ່ກັບຫຼັກສິນໃຈຮາມຈຶ່ງຕັດສິນໃຈຮາມຕ້ວກັນຕ່ອສູ້ຂັດເຊື່ອນ ແລະເພື່ອພົນກ່າຍສັນພັນຮັບອ່ານວະກຸລ
ທີ່ມີມຸນໜຶ່ງທີ່ຈະຕ່ອດ້ານຮາງວົງທີ່ມີ ຈິງຈິກ (Trung Trac) ບຸດຮາວຂອງແມ່ກັບຫຼັກສິນໃຈຮາມຕ້ວກັນຕ່ອສູ້ຂັດເຊື່ອນ ແລະເພື່ອພົນກ່າຍສັນພັນຮັບອ່ານວະກຸລ
ຈີ່ເຊີ່ຍນ ແຕ່ກ່າວວ່າກ່າຍຫລັງການແຕ່ງງານໄດ້ໄໝ່ນານ ຫຼັກລວງໂຕດີຢູ່ໄດ້ສັ່ງປະຫຼາກທີ່ຈັກເພື່ອປ່ານຂ່າວເວີຍດນາມທີ່ກະດັກກະເດືອນ

ການປະຫຼາກທີ່ຈັກຈຸດໄຟທີ່ຈະປົກລົງໃນຕ້າງຈິກແລະແມ່ກັບຄອນເອົ້າ ຈິງຈິກຮ່ວມກັບຈິງຫຼຸນ້ອງສາວຂອງນາງ ນຳກອງກຳລັງປັບປຸງໜຸ່ມໜຸ່ມເຊັດຫາງ
(ເຊັດໂມນໃນປັຈຸບັນ) ທີ່ມີຫ່າງຈາກຮຸ່ງຂານອຍໄປທາງຕະວັນຕົກເລີ່ມທີ່ປະມາດ 15 ກິໂລເມົຕຣ ໃນເດືອນກຸມພາພັນຮັບ ດ.ສ. 40 ຈິງຈິກແລະຈິງຫຼຸນ້
ເຮີ່ມການປົກລົງໃຕ້ຕ້ານຮາງວົງທີ່ມີຕະວັນອອກຍ່າງເປັນທາງການ ກາຣເຄລື່ອນໄຫວດັກລ່າວໄດ້ຮັບການສັນສົ່ງຈາກກອງທັພຫລາຍຝ່າຍແລະປະຫານ
ອ່າຍ່າງຮຸດເຮົວ ກອງກຳລັງຂອງສອງພື້ນ້ອງເຂົ້າຍືດລົງເລົາ ເມື່ອງຫລວງຂອງຂ່າວຈີ່ ໄດ້ດີຢູ່ຈຶ່ງຈຳຕົວລ່າດອຍກັບໄປຢັງໜານໄໝ່ໃນປະເທດຈິນປັຈຸບັນ

ຫລັງຈາກຍືດຄຣອງ 65 ເມື່ອງໃນດິນແດນທາງໄດ້ ຈິງຈິກໄດ້ປະກາສຕນຂຶ້ນເປັນກ່ອນຕົ້ນນຳວ່າ ຈິງເວົອງ (ພຣະເຈົ້າຈິງ) ເປັນການກ່ອບກູ້ຄັ້ງແຮກໃນ
ປະເທດສາທ່າລົງໃຈ່ນຳໄດ້ຜູ້ຫຼຸງ ແມ່ວ່າການຕ່ອສູ້ຂັດເຊື່ອນຂອງສອງຄຣີພື້ນ້ອງຕະວຸກຈຶ່ງນໍາພາເອກະານາສູ່ປະເທດເປັນເວລາໄມ່ຄື່ນສາມປີ
ເຫດຖາກຮັບຜູ້ນັ້ນກີ່ຍັງຄົນມີຄວາມສຳຄັນທາງປະເທດສາທ່າລົງແລະສ່ງພລມາຈນຄື່ນປັຈຸບັນ ດ້ານານຂອງພວກນາງຍັງຄົນຍື່ນທຸກວັນນີ້ໃນເວີຍດນາມ

ສອງພື້ນ້ອງຕະວຸກຈຶ່ງເປັນສັງລັກຂະໜີຂອງຄວາມມຸນານະແລະຄວາມກໍາລຳຫາຍຸຂອງຂ່າວເວີຍດນາມ ເປັນແບບອ່າງຂອງຄວາມຮັກຈາຕິອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງ
ຂ່າວເວີຍດນາມ ດັກຄົມບາຣານທີ່ວ່າ “ເນື່ອຕັດຮຸບຸກ ແມ້ແຕ່ຜູ້ຫຼຸງກົງຮ່ວມຕ່ອສູ້” ຜູ້ຫຼຸງເວີຍດນາມນັບຕັ້ງແຕ່ໂບຣານກາລໄມ່ເພີ່ມແຕ່ແນ່ແລະໄມ່ຍ່ອທົ່ວ
ເທົກນັ້ນ ແຕ່ຍັງມີຄວາມສາມາດທີ່ຈະໄໝອຸດມາກັບປົກປ່ອຍຫາຕິແລະສ້າງຫາຕິເອົກທ້າວຍ

ເຂົ້ານໂດຍ ຕີດ ແອນິເມື່ອນ ສູງຕົດໂອ (DeeDee Animation Studio)

ກາພປະກອບໂດຍ ສ່າງຫາ (Hoang Ha) ແລະ ຖຸງຈາງ (Thu Giang)

ຂ້ອມຸລໂດຍ ກວາງດັງ (Quang Dang)

ແປລເປັນກາຫາອັງກຸນໂດຍ ຄິມອັນດັງ (Kim Anh Dang) ແລະ ສ່າງຫາ (Hoang Ha)

ตำนาน พระเจ้าดง

จีงจ๊ก

ตอนข้าเป็นเด็ก พ่อแม่ของข้าเล่าให้ฟัง
ว่า บรรพบุรุษรุ่นแรกสุดของเราคือ
หลักล้อง gwon (มังกร) กับเอื้วเกอ (นางฟ้า)
ที่ตกหลุมรักกัน นางฟ้าวางไข่หนึ่งร้อยใบ
ซึ่งฟักออกมาเป็นลูกหนึ่งร้อยคน ต่อมามา^{มา}
พากเข้าก่อตั้งหนึ่งร้อยเผ่าที่เจริญรุ่งเรือง
ทั่วแผ่นดิน

แต่แล้ว ประมาณ 200 ปีก่อน พากเข้าถูก
ศัตรูจากทางเหนือรุกราน

แต่ ...

พงพนาอันศักดิ์สิทธิ์และ่าน
นำอันทรงงดงามของเราไม่ยอม
จำนำ ชายที่กล้าหาญและ
หาญที่เข้มแข็งของเราไม่ยอม
แพ ศัตรูจึงต้องหวาดพ่าวอยู่
ทุกเมื่อเชื่อวัน

จากนั้น ...

จักรพรรดิทางเหนือไม่มี
ทางเลือกนอกจากรบ
ว่าแม่ทัพในห้องถีนยังเป็น
ผู้ปกครองที่แท้จริง ข้า
ภาคภูมิใจที่ได้เป็นบุตร
ของหัวหน้าแม่ทัพ
แห่งเมลิญ

ข้าคือ จีงจ๊ก

ทีชัก กับ โตติดิญ

เมลิญ

ทั้งชายและหญิงต่างต้องยืนหยัดต่อสู้
ศัตรูที่เข้าประชิดเมือง
ข้าจึงรีบลงมือ ถูกใจไม่ผลเป็นนั้น ข้า
กับจังหญ ผู้เป็นน้องสาว รวบรวม
ไพรพลต่อต้านโตติดญ

ในหมู่ผู้คนเรามีแม่ทัพหญิงกว่า 20 คน และนายกองกว่า 300 คน ผู้นำและรองผู้นำของเหล่า
ต่างๆ ต่อสู้เดียงป่าเคียงโภล
กับเรา ภายในเวลาไม่ถึงวัน
เราจึงได้กว่า 65 เมือง และ
มุ่งหน้าต่อไปยังกรุงหลุยหลิว

ศัตรูแตกยับ แต่เราจับตัวโตติดญ
ไม่ได้ เขา Gon เครา ตัดผม และหลบ
หนีแห่งตัวไปกับผุ้ชายน

บ้านเกิดของเราเป็นปีกแแผ่น ข้าประการ
ตนเป็นกษัตริย์แห่งเมลิญ ทายาಥของ
หลักล้องกวนกับเอวากอเป็นอิสระและมี
เกียรติภูมิอีกครั้งหนึ่ง

hma hwayin

แต่แล้วพวknนก็กลับมา รุ่งสางของวันบีใหม่
ที่ลมพัดแรง พวknนเดินทางเลี้ยงชายฝั่งมา
รุกรานเราอีกครั้ง คราวนี้นำโดย
hma hwayin แม่ทัพคนใหม่

กองทัพผู้รุกรานเพิ่งผ่านด้วยหังลงสังหาร
ภายใน กองทัพของพวknน มีขนาดใหญ่
ป่าเลื่อน และเหี้ยมโหด hma hwayin เป็นนักรบ
มากฝีมือที่ผ่านศึกมาแล้วหลายร้อยครั้ง

อาวุธของพวknเข้าแข็งแกร่งเกินต้าน
หนัก ทน และแหลมคม ดาบสำริดและ
หอกไม้มีช่องพวknเรามีอาจสู้ได้

เราแพ้ศึกครั้งใหญ่ที่ลังบึก เราได้แต่รับมือ^ก
และล่าถอย hma hwayin ออกคำสา้งให้ยีด
เมลิญ กองกำลังของเราต้องแยกตัว
กระจายตามป่า ทำสังหารมายield กองโจร

แต่เราสู้ต่อได้ไม่เท่าไร ด้วยหนอนป่อนไล่
พวknนแกรอยเรางานพบ hma hwayin ล้อม
เราไว้ทุกด้าน เราจะพบทางออกหรือไม่

ອມຕະ

บางคนເລີ່ມວ່າ ຂ້າກັບ
ຈິງໜູ້ຖືກຕັດຫົວ ແລະ
ນຳກີ່ປະຂອງພວກເຮົາກັບ
ໄປປະຈານທາງໜີອ

ຄວາມຈຸງດືອ ແນ້ນແຕ່ຂ້າກີ້ຈຳໄມ່
ໄດ້ວ່າເຮືອງຮາວຈຸບລົງຍ່າງໄຣ
ເວລາຜ່ານໄປແລ້ວຮ່ວມ 2,000
ປີ ເນື້ອມອງຍ້ອນກລັບໄປສິ່ງຊີວິດ
20 ປີຂອງຂ້າ ຂຶວິດກັບຄວາມ
ຕາຍດູເໝືອນເກີດຂຶ້ນໃນພຣິບຕາ

ບ້າງເລ່າວ່າຂ້າກັບຈິງໜູ້ກະໂດດ
ແມ່ນໜໍ້າຂັດໜາຍຕາຍເສີຍຍັງ
ດີກວ່າຄູກຈັບ

ມີຂ່າວລືວ່າພວກເຮົານີ້
ແລະຫຍຸຕັ້ວໄປ

บางຄົນບອກວ່າ ຂ້າເປັນໜູ້ງ
ແລະໄມ່ຄູວ່າທຳເຮືອງອາຈາຫາຍຸ
ເຊັ່ນນີ້ ພວກເຂົາບອກວ່າ
ກາຣົຈໃຫ້ໜູ້ຫລວງນີ້ປ່ລ່ອຍໃຫ້
ຜູ້ໜ້າຍແບກຈະດີກວ່າ

ແຕ່ພວກເຂົາໄນ່ເຂົ້າໃຈ ຂ້າເກີດ
ເປັນໜູ້ງແລະໜ້າທຳຕາມະຫະດາ
ລືຂີຕ ຈະເປົ່າຍິນເຮືອນນັ້ນໄດ້
ຍ່າງໄຣ

ຮ່າງກາຍຂ້າອາຈາໄມ່ໃໝ່ໜ້າຍ ແຕ່ເຕີມເປີຍມໄປດ້ວຍ
ຈົຕວິ່ນຍູ້ານຸ້ນຊື່ງແຂ້ງແກຮ່ງກວ່າທ່າຮາທີ່ເຂັ້ມແຂ້ງທີ່ສຸດ

ວິ່ນຍູ້ານຸ້ນຂອງຂ້າເປັນລົງຮັບມື
ເຮືອງຮອງກວ່າພຣະອາທິດຍີແພດຈໍາ

ທ້າຍທີ່ສຸດແລ້ວ “ພຣະເຈົ້າ
ຈິງ” ເປັນເພີ່ມຊ່ອເຮົາກ

ເຊື່ອເດີຍກັບທີ່ໜ້າຍແລະໜູ້ງ
ເປັນເພີ່ມນາມຮຽມ

อังคณา นีละไพจิตร

1956-ปัจจุบัน

“ฉันเดิ่งจากครั้งที่ได้ช่วยเหลือผู้หญิง บางครั้งฉันรู้สึกว่าตัวเองไม่ได้ทำอะไรมากเลย แต่กลับมีความหมายยิ่งใหญ่สำหรับพวกเชอ เพราะทำให้พวกเชอได้ศักดิ์ศรีกลับคืนมา”

อังคณาเกิดเมื่อปี 1956 และเดินโตรในครอบครัวมุสลิมในกรุงเทพฯ เชอสำเร็จการศึกษาจากคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล และต่อมาทำงานเป็นพยาบาลแผนกผู้ป่วยนอกที่โรงพยาบาลศิริราช ชีวิตเชอต้องพลิกผันเมื่อสมชาย นีละไพจิตร สามีของเชอ ถูกบังคับให้เป็นบุคคลสัญชาติเมื่อวันที่ 24 มีนาคม 2004 นั้นเป็นแรงจูงใจให้เชอเริ่มทำงานด้านการปกป้องสิทธิมนุษยชน

อังคณาถือตั้งมูลนิธิยุติธรรมเพื่อสันติภาพ (Justice for Peace Foundation - JPF) ในปี 2006 เพื่อผนึกพลังสันติวิธีในการปกป้องสิทธิมนุษยชน ส่งเสริมการเข้าถึงความยุติธรรมและยุติความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในจังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทย ระหว่างปี 2015-2019 เชอได้รับการคัดเลือกเป็นคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (National Human Rights Commission of Thailand - NHRCT) และได้รับการแต่งตั้งเป็นประธานอนุกรรมการด้านความเสมอภาคทางเพศและสิทธิมนุษยชนของสตว. การลาออกจากคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติในปี 2019 ไม่ใช่จุดสิ้นสุดบทบาทของเชอในการทำงานเพื่อเสริมสร้างศักยภาพแก่ผู้หญิง อังคณาอย่างทำงานต่อเนื่องโดยมีส่วนร่วมในกระบวนการร่างรัฐธรรมนูญและผลักดันการแก้ปัญหาการกลั่นแกล้งในโลกไซเบอร์ที่เกิดกับผู้หญิง

การกิจปกป้องสิทธิมนุษยชนและสิทธิสตรีทำให้อังคณาเป็นผู้หญิงนักปกป้องสิทธิมนุษยชนที่โดดเด่นที่สุดคนหนึ่งในประเทศไทย เชอได้รับรางวัลระดับนานาชาติด้านสิทธิมนุษยชนหลายรางวัล รวมทั้งรางวัลนักต่อสู้เพื่อสิทธิมนุษยชนกวางโจว รางวัล “สตรีผู้ประสบความสำเร็จของโลก” จากองค์กรเพื่อความเสมอภาคระหว่างเพศและเสริมพลังของผู้หญิงแห่งสหประชาชาติ รางวัลเกียรติยศยาน และรางวัลรามอุน แมกไชไซ ระหว่างช่วงเวลาหลายปีที่เชออยู่ที่ศูนย์ศึกษาและสิทธิมนุษยชนและสิทธิของผู้หญิง อังคณาไม่เพียงแต่ทำงานสร้างความเท่าเทียมและยุติความรุนแรงทางเพศ แต่ยังช่วยผู้หญิงที่มีสภาวะประจำทางอีกหลายกลุ่ม ไม่ว่าจะเป็นหญิงพิการ ผู้ลี้ภัยหญิง และแรงงานต่างชาติ ไปจนถึงผู้ต้องขังหญิง ในเรือนจำ

ความท้าทายที่ใหญ่หลวงที่สุดอย่างหนึ่งที่ผู้หญิงในประเทศไทยต้องเผชิญคือการไม่มีกฎหมายคุ้มครองการทำงานของพวกเชอ นักเคลื่อนไหว ด้านสิทธิมนุษยชนมองว่าการมีกฎหมายที่ดีจะสามารถพัฒนาชีวิตของผู้หญิงในประเทศไทยให้ดีขึ้นอย่างเป็นระบบ แต่การผ่านและแก้กฎหมายไม่ใช่เรื่องง่าย เพราะต้องได้รับการสนับสนุนจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกภาคส่วน

เนื่องจากต้องอาศัยคนหลายกลุ่มและหลายขั้นตอนในการผ่านและแก้กฎหมาย อังคณาภัยดีที่จะทำงานกับทุกคน นับตั้งแต่เหยื่อ ผู้อดีตชีวิตนักเคลื่อนไหว หน่วยงานรัฐ ไปจนถึงพรรคราชการเมือง เชอเชื่อว่า การให้โอกาสทุกคนแสดงความคิดเห็นเพื่อให้มองเห็นภาพรวมและหาจุดประนีประนอมได้เป็นสิ่งสำคัญ

กฎหมายสำคัญฉบับหนึ่งที่อังคณาเข้าไปมีส่วนร่วมในการร่าง คือพระราชบัญญัติความเท่าเทียมระหว่างเพศ ปี 2015 แม้ว่ากรรมการฯ ร่างกฎหมายจะมีความคิดเห็นแตกต่างกันมาก แต่เชอและเพื่อนๆ ที่ทำงานด้านสิทธิสตรีช่วยให้ทุกคนหาจุดยืนร่วมกันในหลายเรื่อง ของพระราชบัญญัติฉบับนี้ และแม้ว่าจะครอบคลุมหลายเรื่องสำคัญแล้ว เชอเองยังมองว่าพระราชบัญญัติความเท่าเทียมระหว่างเพศ ปี 2015 น่าจะดีกว่านี้ได้ และหลายประเทศก็ควรได้รับการปรับปรุง เชอยังหวังว่าผลงานของเชอจะเป็นรากฐานที่ช่วยให้คนรุ่นใหม่ได้ก้าวต่อไป และผลักดันให้มีกฎหมายคุ้มครองสิทธิมนุษยชนสำหรับผู้หญิงที่ดีขึ้น

อังคณาผู้ซึ่งทำให้คนได้ยินเสียงของผู้หญิงที่เรียกร้องสิทธิเท่าเทียมกับผู้ชายกล่าวว่า “ความสำเร็จไม่ได้ดัดแปลงจากการมีกฎหมายเพื่อคุ้มครองผู้หญิง แต่เป็นการที่กฎหมายสามารถบังคับใช้ได้จริง และเราจำเป็นต้องอาศัยพลังของคนรุ่นใหม่มาร่วมกันต่อสู้ไปเพื่อให้มีกฎหมายและแนวปฏิบัติที่ดีขึ้นสำหรับผู้หญิงและเด็กผู้หญิง”

เขียนโดย ประภาภรณ์ เอี่ยมสม และ พิณพาก งามสม
ภาพประกอบโดย วศิน ป้อมหยก

อังคณา นีละไพowitz

จากพยาบาลสู่ผู้ปกป้องสิทธิมนุษยชน

(1956-ปัจจุบัน)

เพศเป็นส่วนหนึ่งของทุกปัญหา ไม่ว่าผู้คนจะมองเห็น
หรือไม่ก็ตาม

ผู้หญิงและเด็กผู้หญิงหลายคนในประเทศไทยต้อง
ทนทุกข์กับความไม่เท่าเทียมทางเพศและการเลือก
ปฏิบัติ ซึ่งผู้ชายและเด็กชายมักมีโอกาสที่ดีกว่า ภาระ
งานและความรับผิดชอบที่เท่ากันไม่ได้มาพร้อมกับ
ค่าจ้างที่เท่าเทียมกัน

หลายคนเรียกร้องความคุ้มครอง หลายคนลงถนน
เพื่อเรียกร้องให้มีการปรับปรุงแก้ไข ในฐานะผู้หญิง
นักปกป้องสิทธิมนุษยชนคนหนึ่ง อังคณา นีลส์โพจตร
พยายามปรับปรุงกฎหมายเพื่อให้มีความเท่าเทียม
มากขึ้น

เช่นเคย คณะรัฐมนตรี ผู้แทน
ราษฎร และเจ้าหน้าที่รัฐส่วนใหญ่
ในที่ประชุมเป็นผู้ชาย

ทุกคนพยายามปกป้องคุ้มครองผู้หญิง แต่เมื่อไม่ได้มองผ่านมุมมองทางเพศหรือมุมมองด้านสิทธิมนุษยชนของผู้หญิง แล้วพวกเขากำไร้อ่อนโยน

พวกนั้นไม่มีวันเข้าใจ

VS

พวกนั้นเรียกร้องมากเกินไป
ความบังคับของชาติก็เป็นเรื่องสำคัญ

คนที่สนับสนุนผู้ต้องการ
สนับสนุนประจำเดือนนี้

VS

พวกเครื่องศาสนาบางคนไม่พอใจกับเรื่องความ
เท่าเทียมระหว่างเพศ

ฉันเชื่อว่าประจำเดือนเรื่องเพศควรได้รับการแก้ไข
แม้ว่ามีหลายมุมมอง ฉันจะไม่ทะเลาะกับใคร
ทั้งนั้น แต่จะพยายามอธิบายเหตุผลซึ่งจะเป็น
ประโยชน์สำหรับทุกคน

เรอพยายามเปิดกว้างในการทำงานกับทุกคน เพราะคิดว่าการร่วมมือกันเป็นกุญแจที่ทำให้ พระราชบัณฑิตบับบี้เป็นไปได้ และสำหรับผู้ที่ ต่อต้านอาจเป็นพระพวกราษฎร์ไม่เข้าใจอย่าง ถ่องแท้

ทำไมถึงใช้คำว่า "การสงเคราะห์" ใน หมวด 4 ของพระราชบัณฑิตบับบี้ นี่ ถือว่า เรายังคงมองว่าการที่ผู้ กระทำพิเศษให้ความช่วยเหลือ他人เป็น การสงเคราะห์ มันเป็นเรื่องของการ ชดเชยความผิดหรือการเยียวยาความ เสียหายที่เกิดขึ้น

คำว่า "ความช่วยเหลือ" เป็นศัพท์ กฎหมายที่อยู่ในประมวลกฎหมาย อาญา มันไม่ต่างกันหรอก เพราะ ยังไงเหยื่อก็จะได้รับการเยียวยา ไม่ว่าเราเรียกมันว่าอะไร

เหยื่อมีสิทธิ์ได้รับการชดเชยด้วยเงินไม่ว่าเราใช้ คำว่าอะไรก็ตาม แต่สิ่งสำคัญคือเราต้องทราบ พลิกแพลงและคัดค้านให้เหลือ โดยยอมรับสิทธิ์ของ พวกราษฎร์ที่จะเข้าถึง "การชดเชยและการเยียวยา" แทนที่จะเป็น "การสงเคราะห์"

การประชุมครั้งนี้บลักดันให้ร่างกฎหมาย
ก้าวหน้าขึ้น และทุกคนยินดีที่จะหาจุดยืนร่วม
กันหรือประเมินร่วม เพื่อให้ร่างพระราชบัญญัติ
ความเท่าเทียมระหว่างเพศมีความสมบูรณ์ที่สุด

ในที่สุด สภานิติบัญญัติแห่งชาติก็ผ่านพระราชบัญญัติ
ความเท่าเทียมระหว่างเพศในปี 2015

อย่างน้อยความเท่า
เทียมภายในตัวกฎหมาย
ก็ได้เริ่มขึ้นแล้ว

เราอยากให้พระราชนิรันดร์
ออกมากกว่านี้

ຈັນຮູ້ວ່າມັນໄມ່ຄຽບຄ້ວນສມບູຮົນແບບອ່າງທີ່ຫວັງໃຈໄວ້ ດ້ວຍ
ຄວາມສັຕໍຍຈົງ ມີບາງມາຕຣາທີ່ຈັນໄມ່ພອໄຈເຊັ່ນກັນ ແຕ່ຈັນ
ໄດ້ພາຍາຍານສຸດຄວາມສາມາຮັກທີ່ຈະຍກຮະດັບນາຕຣ້ານ
ສຶກຮົມບຸໝຍໜຂອງຜູ້ຮູ້ຢູ່ຈົງ ສໍາຫັບຈັນ ຄວາມສໍາເຮົາໃຈໄມ່ໄດ້
ນິຍາມຈາກການມີກຸ່າຫາຍຸກົມຄຣອງຜູ້ຮູ້ຢູ່ຈົງເພີຍງອຍ່າງ
ເດືອວ ແຕ່ຕ້ອງມີຜູ້ຮູ້ຢູ່ຈົງໃໝ່ມາຮ່ວມສານຕ່ອກການຕ່ວ່າ
ປັບປຸງກຸ່າຫາຍຸກົມຮ່ວມເນື່ອມປັບປຸງໃຫ້ດີຂຶ້ນເພື່ອ
ປັກປ້ອງສຶກຮົມບຸໝຍໜຂອງຜູ້ຮູ້ຢູ່ຈົງ ຈັນຄົງໄມ່ສາມາຮັກກຳ
ຄົນເດືອວໄດ້ ເພຣະຈັນໄມ່ໃໝ່ວິວສຕຣີ

โรเกยา สาขาวัต

1880-1932

โรเกยา (Rokeya Sakhawat) เกิดในปี 1880 ในอินเดียภายใต้การปกครองของอังกฤษ ด้วยความยึดมั่นในความยุติธรรมทางเพศ สติปัญญา ที่เฉียบคม และความปราณາที่จะยกระดับสถานภาพของสตรีโดยที่ไม่เห็นแก่ผลประโยชน์ส่วนตัว ประสบการณ์ของเธอทั้งการอยู่และการถูกกีดกันจากวัฒนธรรมชายเป็นใหญ่ที่กดขี่ผู้หญิง ผลักดันให้เรอกลายเป็นผู้นำการสร้างเสริมศักยภาพสตรีระดับประเทศ เชือดีบโต ขึ้นในครอบครัวมุสลิมที่เคร่งครัดในบูรณะ ซึ่งเป็นหลักอิสลามเกี่ยวกับความรักนวลสงวนตัวที่แบ่งแยกทางเพศในหลายสถานการณ์ จำกัด กิจกรรมของผู้หญิง และกำหนดให้พวกเธอสวมผ้าคลุมหน้า โรเกยาประจักษ์ว่าผู้หญิงในชุมชนมุสลิมบางกลุ่มเป็นทุกข์เนื่องจากบรรทัดฐานทางศาสนาที่เก่าคร่าร่วนและอำนาจของผู้ชาย อย่างไรก็ได้ พิชัยของเรอช่วยให้เธอได้เรียนหนังสือ นอกจากนี้ เธอแต่งงานกับไซอัด สาขาวัต ซอสเซน พ่อหม้ายนักเรียนนอกหัวก้าวหน้าและเสรนนิยม เธอยอมรับว่าสามีมีส่วนสนับสนุนให้เธอเป็นนักเขียน ดังนั้น การแต่งงานจึงกลาย เป็นจุดเปลี่ยนในชีวิตที่ปูทางไปสู่กิจกรรมสตรีนิยมของเธอ

ในสมัยที่ผู้หญิงไม่ได้รับการศึกษาของสตรี เธอตระหนักร่วมกับการศึกษามีอำนาจที่จะทำให้ผู้หญิงพึงพาตัวเองได้ ช่วยให้พวกเธอสูบความกล้าที่ไร้กฎเหตุและยืนหยัดเป็นมนุษย์โดยสมบูรณ์ เธอก่อตั้งโรงเรียนสตรีสาขาวัตอนุสรณ์ (Sakhawat Memorial) และดำเนินโครงการสอนหนังสือในโกลาตาฯ เธอให้ความสำคัญกับพลศึกษา การศึกษาที่เน้นคุณค่า และกิจกรรมการเรียนการสอนนอกอาคาร เช่นการประดุจตามบ้านเพื่อโน้มน้าวให้ครอบครัวมุสลิมส่งลูกสาวไปโรงเรียน ผู้หญิงถูกมองว่าเป็นผู้ผลิตทายาท แม่บ้าน ภรรยา และแม่ พวกรอเมสตานะต่ำกว่าผู้ชาย โรเกยาผนฟผ่านหลักปฏิบัตินิยมกับอุดมคติผ่านมุมมองที่ทั้งอนุรักษนิยมและสนับสนุนการเปลี่ยนแปลง ในเวลาเดียวกัน

เธอ ก่อตั้งสมาคมสตรีอิสลาม (Anjumane Khaoyatin-e-Islam) ในปี 1916 เพื่อให้ผู้หญิงมีอิสรภาพทางเศรษฐกิจผ่านงานที่สร้างรายได้ และเพื่อรับรองว่าผู้หญิงจะได้รับการช่วยเหลือทางการเงินผ่านองค์กรนี้ เธอยังเน้นย้ำประเด็นความยุติธรรมทางเพศในงานเขียนของเธอ 'ความฝันของสุลตانا' (Sultana's Dream) เรื่องเล่าแนวยุโทเปียที่ตีพิมพ์ในปี 1905 เป็นเรื่องแต่งเกี่ยวกับการแก้แค้นอาคีนและการลับบบทบาททางเพศ เธอคาดคะเนว่า ความคิดเห็นทางเพศที่ต่อต้านสตรีในสังคมต้องมีการเปลี่ยนแปลง ผู้หญิงเป็นคนคุ้มครองไว้ ซึ่งแสดงถึงศักยภาพอันยิ่งใหญ่ ของผู้หญิงในการพัฒนาสังคมและการเมืองของประเทศไทย

เธอ มีมุมมองสตรีนิยมที่คำนึงถึงคนทุกกลุ่ม เธอไม่ได้กล่าวโทษว่าความไม่ยุติธรรมทางเพศเป็นความผิดของผู้ชายเสียทั้งหมด เธอใช้คำว่าทางศาสนาความคิด และกล่าวว่าผู้หญิงก็มีส่วนทำให้ตนเองเป็นทุกข์ เพราะพวกเธอช่วยโอบอุ้มระบบชายเป็นใหญ่ เธอมุ่งหมายที่จะทำให้ผู้หญิงตระหนักรู้ จำเป็นต้องหลุดออกจากความเป็นทาสทางความคิดโดยที่ไม่ได้ลดทอนส่วนที่ผู้ชายต้องรับผิดชอบ

เธอ เชิญชวนให้คนทุกคน ร่วมมือกัน ในการสร้างความยุติธรรมทางเพศ แต่ไม่มีอะไรหยุดยั้งเธอได้ เธอเชื่อว่าชายและหญิงควรมีส่วนร่วมเท่าเทียมกันเพื่อให้เศรษฐกิจรุ่งเรือง ผลงานอื่นๆ ของเธอได้แก่ การยกเลิกธรรมเนียม การแต่งงานกับเจ้าสาววัยเด็กและการมีภาระทางกายภาพ และการส่งเสริมสิทธิมนุษยชน เธอเชื่อในภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง (transformative leadership)

ผลงานของโรเกยาคงเป็นปัจจุบันแม้เธอเสียชีวิตไปกว่า 88 ปีแล้ว เธอมาก่อนกาล เธอเน้นว่าผู้ชายต้องทบทวนสภาพความเป็นอยู่ ในบ้านของตนโดยทำให้บ้านเป็นสถานที่ที่ทั้งชายและหญิงสามารถหาความสุขได้ ดังนั้นเธอจึงยังมีชีวิตอยู่ในชีวิตประจำวัน ความคิด และจุดมุ่งหมายของพวกร้าว เธอเป็นต้นแบบแก่นักเคลื่อนไหวผู้หญิงและนักสตรีนิยมชาวบังกลาเทศ

เขียนโดย ตาเนีย โฮก (Tania Hoque)

ภาพประกอบโดย นาหิดา นิชา (Nahida Nisha)

ໂຣເກຍາ ຜູ້ເປັນອນຕະ

ຜູ້ບຸກເບັກສຶກສົດຕີຣີແລະຄວາມຍຸຕິຣົຮມ
ກາງເພັນໃນບັນກລາເກສ

เบกุน โรเกยา มีชีวิตอยู่ในบุคคลมั่ยและสังคมที่ผู้หญิงมีลิมแทบไม่มีโอกาสทางการศึกษาเลย พวกรเอโนไม่สามารถออกไปนอกบ้านได้โดยที่ไม่มีผู้ชายติดตาม และไม่ได้รับอนุญาตให้เผยแพร่ใบหน้าให้คนแปลกหน้าได้เห็น แม้กระหงผู้หญิงด้วยกัน

แต่โรเกยาตระหนักรู้ว่าจำเป็นต้องให้การศึกษาผู้หญิงเฉพาะเช่นเดียวกับผู้ชาย

เราอยู่ในสังคมเดียวกันกับพากผู้ชาย
ถ้าเราล้าหลัง แล้วสังคมจะก้าวหน้า
อย่างแท้จริงได้อย่างไร

โรเกยาน้องรัก อย่ากังวลไปเลย พี่จะสอนเรอ
เอง! แต่อย่าบอกพ่อแม่นะ เเรอจะได้เรียนภาษา
เบงกอลและภาษาอังกฤษแน่นอน

เมื่อวิบราอิม เชเบอร์ พีชาคันโน และกรีน มูนแนช ขึ้นมา พี่สาวของเรอ เสนอว่าจะสอน
ภาษาเบงกอลและภาษาอังกฤษให้เรอ เเรอตัดสินใจอย่างชาญฉลาดและคิวอาอุกาลที่จะ
ได้เพิ่มพูนความรู้เรอไว้

ตอนอายุ 18 ปี โรเกยาแต่งงานกับบ้าน มาหาดูระที สาขาวัต วอลเซน โชคดีที่สามีของเรอเป็นนักปฏิรูปที่เห็นคุณค่าของ การศึกษาสำหรับทุกคน และมีความเชื่อเหมือนเรอ เขายังสนับสนุนให้เรอเขียนงานประจำพันธ์ โรเกยา สาขาวัต วอลเซน ตระหนักรู้ว่า
ผู้หญิงต้องได้รับการปลดปล่อย โรเกยาจึงพบร่วต้นเรองมือโอกาสซึ่งน้อยคนจะมีที่จะได้ศึกษาต่อและพัฒนาตนเรองผ่านการเขียน

ผมเชื่อว่าคุณเป็นผู้หญิงที่กล้าหาญ ผมจะอยู่เคียงข้างคุณเสมอเพื่อช่วยเหลือคุณเรื่องการศึกษา
เรียนรู้เรื่องจากการเขียนบรรยายความรู้สึกของคุณ และลิงที่คุณอยากรู้

เมื่อเข้าใจเช่นนี้ โรเกยา สาขาวัต วอลเซน จึงตระหนักรู้ถึงความจำเป็นที่ต้อง^{ให้เสรีภาพแก่ผู้หญิง}

ถ้าสามีที่รักของฉันไม่สนับสนุน ฉันคงไม่สามารถเขียนและตีพิมพ์อะไรเกี่ยวกับการศึกษา สิทธิ และการสร้างเสริมคุณภาพของผู้หญิงได้

การแต่งงานจึงเป็นจุดเปลี่ยนที่สำคัญในชีวิตของโรเกยา ซึ่งเปิดประตูสู่ความก้าวหน้า เเรอรู้แล้วว่าเรอจะเขียนผลงานเพื่อการพัฒนาของเพื่อนผู้หญิงด้วยกันทุกคน

งานเขียนของเรอเริ่มได้รับความสนใจและตีพิมพ์ในวารสารหลายฉบับ เเรอเริ่มเล่นทางนักเขียนมาเช่นนี้เอง ในติชูร (Motichur) หนังสือเล่มแรกของเรอเป็นที่ชื่นชอบอย่างมาก และเหล่านักเขียนและนักวิจารณ์เลื่องชื่อต่างสนับสนุนให้เรอเขียนต่อ

คุณมีทักษะวรรณคดีที่ยอดเยี่ยมน

ในสังคมชายเป็นใหญ่อย่างเคร่งครัด เเรอเป็นความหวังแรกสำหรับอนาคตที่ชายและหญิงสามารถอยู่ร่วมกันโดยมีสิทธิเท่าเทียม เเร渥รู้ว่าเพื่อให้วัยหัดนอนของเรอเป็นจริง การรู้หนังสือเป็นสิ่งสำคัญ

หลังจากلامีของโรเกยาเสียชีวิต เเรอก่อตั้งโรงเรียนมัธยมสตรี สาขาวัฒน์สุรรณ์

โรงเรียนมัธยมสตรีสาขาวัฒน์สุรรณ์

ฉันว่าดีนั้น แต่ฉันไม่มี
อำนาจตัดสินใจ ฉันจะ^{จะ}
พูดกับพ่อเด็กก็แล้วกัน

ฉันอยากให้ลูกสาวสองคน
ของคุณมาเรียนที่โรงเรียน
ของฉัน ถ้าคุณเห็นชอบ

เรอเคาระศรัทธาตามบ้าน พยายามโน้มน้าวให้ครอบครัวมุลลิมอนุญาตให้ลูกสาวมาเรียนที่โรงเรียน

เรอส่งเสริมการศึกษาของผู้หญิง การยกระดับสถานภาพของผู้หญิงในสังคม และมุ่งมองก้าวหน้าเกี่ยวกับสิทธิและเสรีภาพของพากເວ

ในสมัยนั้น มีโรงเรียนไม่กี่แห่งซึ่งผู้หญิงที่ไม่ใช่มุลลิมได้เล่าเรียน แต่เด็กผู้หญิงจากครอบครัวมุลลิมส่วนใหญ่ไม่ได้เข้าเรียนในโรงเรียนเหล่านี้ เพราะโรงเรียนไม่อนุญาตให้พากເວสามผ้าคลุมหน้า

ลูกสาวของคุณจะปลดภัยใน
โรงเรียนของฉัน และจะปฏิบัติ
ตามธรรมเนียมการสามผ้าคลุม
หน้า ฉันล้ำญญาได้

เรอยืนยันกับพ่อแม่ว่า yan พากເວจะมีผ้าปิดคลุมระหว่างทางไปโรงเรียน เพื่อไม่ให้มีคนเห็นลูกสาวของพากເວ

เบกมุ โรเกยา ไม่แบ่งแยกทางศาสนา เธอถ่ายทอดความเชื่อเหล่านั้นลงในงานเขียนของเธอ

আজুমান-ই খতিন-ই ইসলাম, ১৯১৬

ความประงดงดงาม! ชาวมุสลิม ชาวอินดู ชาวพุทธ ชาวคริสต์ ต่างทำงานร่วมกันเหมือนบุตรเดียวจากมารดาคนเดียวกัน

ฉันก่อตั้งสมาคมนี้เพื่อให้แน่ใจว่าผู้หญิงจะมีเสรีภาพทางเศรษฐกิจผ่านงานที่สร้างรายได้ พวกเรอจะได้เป็นอิสระจากการพึ่งพาอาศัยผู้ชาย

ในปี 1916 เธอก่อตั้งสมาคมสตรีมุสลิมในโภก寥า เพื่อความเป็นอยู่ที่ดีของผู้หญิงมุสลิม

โรเกยาบังตระหนักว่าการศึกษาเพียงอย่างเดียวไม่เพียงพอที่จะปลดปล่อยผู้หญิงให้เป็นอิสระ เธอมองว่าเสรีภาพทางเศรษฐกิจของผู้หญิงเป็นประเด็นที่สำคัญที่สุด

มีใครอิบายถึงเหตุผลที่เราอยู่ในฐานะต่ำต้อยได้ใหม่

ทำไมเราไม่ควรหาเงิน ทำไมเราจะทำธุรกิจเองไม่ได้ด้วยความอุตสาหะ พากเพียรที่เราใช้ในการดูแลบ้านให้สามี ...

ผู้หญิงไม่ได้รับโอกาสและถูกกีดกันจากกิจกรรมทางลัทธิทุกประเพณี เราจึงกล่าวเป็นท่าสของความเกียจคร้านและหาลบทองผู้ชายโดยอ้อม

ผ่านองค์กรของเธอ เธอเรียกร้องสิทธิทางกฎหมายและทางการเมืองของสตรี ให้ทุนสนับสนุนผู้หญิงไปโรงเรียน และพยายามช่วยให้ผู้หญิงพึ่งพาตนเองได้ทางเศรษฐกิจ เธอจึงบริจาคให้กับการศึกษาของเด็กผู้หญิง เพื่อลดความยากจนและช่วยผู้หญิงตกทุกข์ได้ยากกับเด็กกำพร้า

ถ้าคนหนึ่งคนทำได้ถึงเพียงนี้ เราทุกคนก็ควรช่วยให้วิถีชีวิตของเรอเป็นจริง

นอกจากบทกวีที่มีอุปสรรคทางลัทธิ์แล้ว ก็ยังมีอุปสรรคทางลัทธิ์ด้วย เออเป็นคนแรกในอนุทวีปที่ผู้ดูเรื่องลิทธิเท่าเทียมระหว่างหญิง-ชาย และแม้จะเดินทางกับอุปสรรคเหล่านี้ แต่ก็ไม่มีอะไรมาหยุดยั้งเธอได้

ตัวตนของเธอในสุานะคนทำงานและคนเขียนหนังสือก็เปลี่ยนไป ทั้งสองบทบาทมีรากฐานอยู่บนเสรีภาพและการตื่นรู้ของผู้หญิง ความฝันของสูลตانا (Sultana's Dream) อโบรอด哈บะสินี (Aborodhabasini) และ มาร์ดานา (Mardana) เป็นตัวอย่างงานประพันธ์ของเธอที่แสดงถึงข้อนี้

ลักษณะสำคัญของอุดมการณ์เรียนรู้ของโรเกยาคือ เธอไม่กล่าวโทษว่าความไม่ยุติธรรมทางเพศเป็นความผิดของผู้ชายเสียทั้งหมด เธอมีมุมมองเรียนรู้ที่คำนึงถึงคนทุกกลุ่ม

ในหนังสือชื่อ สตรีเจ้าตีร โอบอนาติ (Strijatir Obonati) เอกล่าวับสุกผู้หญิง ด้วยนิ้นว่า

ความใจว้าง กล้าหาญ ตระกะ ความคิดสร้างสรรค์ และแนวทางแบบวิทยาศาสตร์ของเธอเป็นส่วนผลที่ทำได้ยากแม้กระทั่งทุกวันนี้

เรื่องราวของเบกุม โรเกยา ยังคงเล่าขานกันมาจนถึงปัจจุบัน คนทึ้งในและนอกบังกลาเทศต่างสัมผัสถึงอิทธิพลอันกว้างใหญ่ ให้กับศาลาของเธอ

ยกหมาย นิวป่าเน

1867-1941

ยงามายา นิวปานะ (Yogmaya Neupane) ถือกำเนิดในครอบครัวชาวเนปาลที่ยึดถือวัฒนธรรมชาติเป็นใหญ่และระบบการรับตามแนวคิดแบบดั้งเดิม แต่เชออยืนหยัดคัดค้านค่านิยมเหล่านี้เมื่อเดิบโตขึ้น เชอไม่เพียงแต่ท้าทายขนบธรรมเนียมที่อยู่ใกล้ตัว แต่ยังกล้าที่จะก้าวถึงปัญหาความอยุธย์ธรรมภัยใต้การปกครองแบบสำราญนิยมของตระกูลราษฎร์ผ่านบทกวีและการเคลื่อนไหวทางสังคมของเชออีกด้วย ในตอนท้ายเชอสร้างชีวิตดันเองเพื่อเรียกร้องให้สังคมหันมาสนใจความไม่เท่าเทียมทางเพศรวมถึงสิทธิของคนยากจนและคนชายขอบ

ยกมาเยาท้าทายกรอบประเพณีมีดังต่อไปนี้
เรื่องคัดค้านการเป็นเจ้าสาววัยเด็ก จากนั้นออกจากบ้านครอบครัวสามี และกลับไปอยู่ที่บ้านพ่อแม่ของตน แต่ก็ต้องถูกขับไล่สิ่ง เรื่องถูกทำหน้าที่และเบี้ยหยันเสมอที่ไม่ยอมใช้ชีวิตแต่งงานตามความคาดหวังของสังคม เรื่องนี้ไปอยู่รัฐอัสสัมของอินเดียเพื่อร่วมชีวิตใหม่ในแบบของตัวเอง สามںสินบีให้หลังเรื่องกลับมาพร้อมลูกสาว เรื่องไปเยือนสถานที่จกริกแสร้งบุญหลายแห่งในยุคที่ผู้หญิงถูกจำกัดการเดินทาง และตัดสินใจที่จะใช้ชีวิตในอาชรม (ที่พักทางจิตวิญญาณ)

ในสังคมที่เต็มไปด้วยความเร้นแค้น ความไม่รู้หนังสือ และการแบ่งชั้นวรรณะภายใต้การปกครองแบบเบ็ดเสร็จของตระกูลรานา ขณะที่คนอื่นๆ ต่างหาดกลัว ยกมาหากลับไม่เกรงกลัวที่จะเรียกร้องเพื่อกลุ่มคนชายขอบ แม้ว่าคนที่มีปากมีเสียงจะถูกปราบปราม เช่น ถูกขับออกจากรัฐบาล ยึดทรัพย์ หรือแม้กระทั่งถูกลงโทษอย่างเพี้ยนโดยชี้ว่ามีการประหารชีวิต ยกมาイヤยังยืนหยัดแสดงความเห็นคัดค้านการส่งตัวเจ้าสาวัยเด็ก ระบบทางการศึกษาต้องต่อรองย่างตามลิตรหรือจันทาร และความอยุติธรรมต่อคนยากจน เธอคัดค้านพิธีสักขีของชนดูชูชัยัญม่วงห้าม ไม่ว่าจะสมัครใจหรือถูกบังคับ บnakongไฟเผาพของสามี เธอเคลื่อนไหวเพื่อเรียกร้องให้แม่หมายมิสิทธิ์แต่งงานใหม่และส่งเสริมการศึกษาสำหรับเด็กผู้หญิง

สังคมอนุรักษนิยมในสมัยนั้นไม่ยอมรับการทำทายของผู้หญิง ชนชั้นสูงที่มีอำนาจทางศาสนาและการเงินต่างไม่พอใจ เช่น พวกราช (นักพรตเชิงดุ) กลุ่มมหาชาญ (เจ้าหนี้เงินกู้ยืม) และบันทิต (คนที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในศาสนาและคัมภีร์) เธอถูกทำทายและเหยียดหยามอย่างเปิดเผย แต่นั่นไม่ได้เปลี่ยนบุคลิกของเธอที่จะต่อสู้เพื่อความเสมอภาคในสังคม

เนปาลอยู่ภายใต้การปกครองของตระกูลราชานานหนึ่งศตวรรษ ตั้งแต่ปี 1846 ถึง 1950 รัฐบาลนานาไม่เพียงแต่ลิตรอนอำนาจจากชัตติร์ย์ แต่ยังปฏิเสธสิทธิพื้นฐานของประชาชนด้วย ในสมัยนั้น ยกมาญายืนใจด้วยเรียกร้องการปฏิรูปสังคมต่อรัฐบาลนานา แต่ข้อเรียกร้องของเรอถูกปฏิเสธ เพื่อเพิ่มแรงกดดันเรอจึงตัดสินใจที่จะสังเวยตนเองในพิธีบัญญา (พิธีที่ทำต่อหน้ากองไฟศักดิ์สิทธิ์) สาภากประมาณ 240 คนพร้อมพลีซึ่งร่วมกับเรอ แต่รัฐบาลเข้าขัดขวางไปจับกุมพวกรเชอ พวกรเชอได้รับการปล่อยตัวในสามเดือนต่อมา แต่ความแค้นแห่งของยกมาญายังไม่สิ้นคลอนยกมาญายในวัย 74 ปี จึงกระโดดลงไปในแม่น้ำอรุณพร้อมด้วยสาภากอีก 68 คน “รัฐบาลนานาจงพินาศ ความอยู่ดีธรรมจงพินาศ” พวกรเชอพร่าวร้อง

ยกมาเป็นนักปฏิรัตินับตั้งแต่วัยเด็กจนกระทั่งวันตาย เธอ่านหนังสือไม่อุก แต่เธอเผยแพร่ สั่งสอน และเป็นแบบอย่างของความเท่าเทียม เธอกล่าวเรียกร้องสิทธิของผู้หญิง ดلالิต และคนชายขอบ เธอสร้างพื้นที่สาธารณะสำหรับผู้หญิงซึ่งตามธรรมเนียมมีพื้นที่จำกัดในบ้านของตนเท่านั้น ผู้หญิงจากอาชรมของเชอไม่เกรงกลัวภัยใดๆ และกล้าเรียกร้องสิทธิของตน

จนกระทั่งทุกวันนี้ นักปฏิรูปผู้ไม่ได้รับการกล่าวถึงมากนัก ต้องใช้เวลามานานกว่าสังคมชายเป็นใหญ่จะตระหนักรึความกล้าหาญและความมุ่งมั่นของเชอในฐานะผู้ท้าทายความเท่าเทียมและสิทธิชิมุนน์ยชันพื้นฐาน ยังมีเรื่องราวเกี่ยวกับเชอให้เขียนถึงอีกมากมาย ...

เขียนโดย อันบิกา กิริ (Anbika Giri)

ภาพประกอบโดย บันดานา ตุลาชาณ (Bandana Tulachan)

ยกหมาย

นาฟินาช์แห่งความยุติธรรมทางเพศจากเนปาล

เนปาลอยู่ในช่วงเปลี่ยนผ่านทางสังคมและการเมืองในศตวรรษ 1940 แต่ไม่มีใครนึกว่าผู้หญิงคนหนึ่งจะนำความท้าทายถึงขั้นปฏิวัติมาสู่การปกครองแบบอำนาจนิยมของตระกูลรานา ยกมา ya นิวปานะ ร่วมกับสาวกอีก 68 คน นำตัวตายหมู่โดยการกระโดดลงแม่น้ำอรุณ นี่เป็นเรื่องราวโศกนาฏกรรม และการขัดขืนในประวัติศาสตร์ของเนปาล

“ความอยุติธรรมจงพินาศ ความยุติธรรมจงกลับคืน”

บ้านเกิดของยกマイยาอยู่ในบริเวณเทือกเขาเนปาลตอนใต้ เขตโภชปุระ เนปาลตะวันออก เธอเกิดในปี 1867 เป็นบุตรีของนางจันทรากลับนายศรีลัล อุปราช นิวพาเน อีกชื่อเดิมคือ อายุ 7 ขวบยกマイยาเข้าพิธีแต่งงานตามธรรมเนียมพราหมณ์ที่ลั่งตัวบุตรสาวก่อนถึงวัยมีประจำเดือน

เชอไม่สามารถทนใช้ชีวิตเจ้าสาววัยเด็กได้จึงกลับไปที่บ้านของพ่อแม่ แต่ลูกสาวที่หนีออกจากบ้านของสามีเพื่อกลับมาอยู่บ้านพ่อแม่ไม่ใช่เรื่องที่พบบ่อยนักในสมัยนั้น

ยกマイยาเหลือทนกับความซึ้งซั้งจากครอบครัวและลังคม เธอจึงหนีไปรัฐอัสสัมในอินเดียกับผู้ชายจากหมู่บ้านเดียวกัน ตอนนั้นเชออายุแค่ 17 ปี ในอัสสัม เชอแต่งงานเป็นครั้งที่สามและมีลูกหนึ่งคน

30 ปีต่อมา ยกมาヤากลับไปยังหมู่บ้านของ
เธอตามลำพังพร้อมกับลูกสาว หลายปี
ระหว่างนั้น ไม่มีอะไรเปลี่ยนแปลงมากนัก

เมื่อเรอกลับมา ยกมา Ya ตัดสินใจที่จะปลูกฝังให้ตระหนักรู้
ถึงความอยุติธรรมและความไม่เท่าเทียมที่ปรากฏในลังคม
ในบทบาทนักพรต เธอรู้ว่าเธอสามารถแสดงออกในลังคมชาย
เป็นใหญ่และอนุรักษ์นิยมเพื่อคัดค่านธรรมเนียมปฏิบัติที่
ไว้บนชนชั้นและแบ่งชั้นวรรณะได้ผ่านศาสนา เธอคัดค้าน
พิธีสติ* อย่างแรงกล้า

พิธีสติเป็นบำเพ็ญลาภสังคม
หันหน้ายกควรได้รับความ
เคารพ พวกเจอมีสิทธิ์ที่จะ
แต่งงานให้ผู้ตัวต้องการ

ในไม่ช้าผู้คนเริ่มรับฟังเธอ หลายคนเริ่มเลื่อมใส
ศรัทธาในตัวเธอ

* พิธีสติ คือประเพณีการเผาหริษฐ์ที่ปฏิบัติแพร่หลายในชุมชนพราหมณ์-ชินดู

ยกมายาสร้างอาคารรวมของเรอองซึ่งกลายเป็นพื้นที่สาธารณะสำหรับผู้หญิง โดยเฉพาะวาระและ达ลิตและผู้หญิงยากจน ที่ที่พากເຮືອມືເລີຣິກາພທີຈະອົບປະຍາດແລະສັດງຄວາມເຫັນ ນອກເຫັນອຈາກນັ້ນ ຜູ້ໜຸງໃນສົມຍັນນີ້ໄມ້ມີຫົວໃຈໃນພື້ນທີ່ສໍາຄະນະ ພົກລາຍເປັນຕົວແທນຂອງເລີຍລົດຮີ

ยกมายาอ่าນແລະເຊີນຫັ້ນສື່ອໄໄດ້ ແຕ່ມີຄວາມສາມາດທີ່ຈະຄ່າຍທອດຄວາມດິດໃນຮູບພອງບທກວີ ເຮືອອາດີຍື້ອຍດຳເປັນ ເຄື່ອງໂຈມຕີກາປປົບຕົມື້ອບໃນສັກຄົມ ກາຮຖຸຈຸຮິຕ ເຈົ້າທີ່ເຮືອກເກີບດອກເບື້ຍແພັງ ເຈົ້າຂອງທີ່ດິນທີ່ເອາເປີຍບ່າວນ ສັກຄົມຫາຍເປັນໄໝ່ ແລະບທບາຫຂອງສມນພຣາມຄນໍ

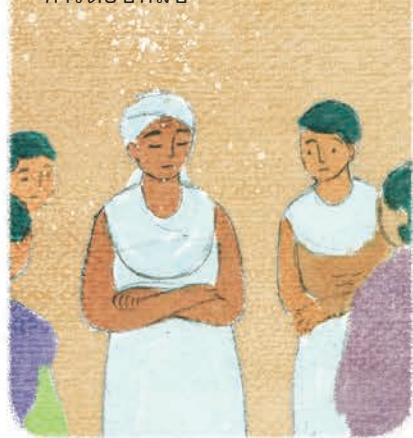
ยกมาเยาเชื่อว่าการแบ่งชั้นวรรณะและความชั่วร้ายอื่นๆ ในสังคมเป็นสิ่งที่สามารถกำจัดให้สิ้นไปได้ถ้ามีการสั่งการจากรัฐ เธอจึงเริ่มโน้มน้าวให้รัฐบาลทราบปัญหาทางสังคม

แต่เวลาผ่านไปนานนาน ...

ข้อเรียกร้องของเธอ ก็ยังไม่ได้รับการตอบกลับ

พอเป็นพอ เราจึงตกลงกันไว้ เราย่างเรียบ
น้ำซึ่งจะเก็บไว้ ใจกลางเมืองเพื่อใช้
ยังคงฟื้นฟูเรียกร้องการเปลี่ยนแปลง

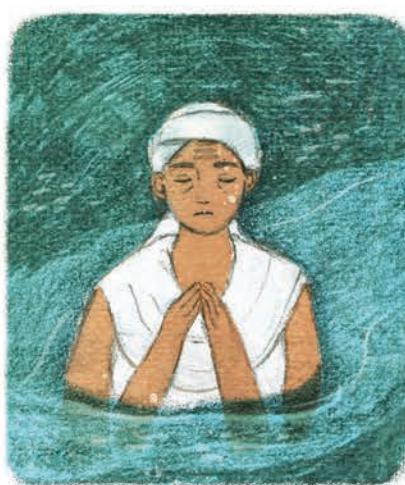
รัฐบาลทราบข้อด่าวางไม่ให้พิธีซ้อมะเกิดขึ้น ยกมาเยา กับล่าวกถูกคุมตัวนานหลายเดือน

ยกมาเยาภายเป็นผู้หงษ์ษิงคนแรกที่ถูกจองจำใน
ประวัติศาสตร์เนปาล

ยกมาやりก้อให้รัชดาลปภ.รุ่งตามคำเรียกร้องของเรืออยู่นาน แต่ไม่มีวีแวงว่าจะมีการปิดครองที่ดีซึ่ง เมื่อเห็นว่า ข้อเรียกร้องของเรือถูกเพิกเฉย ยกมาやりจึงเลือกทำลิ้งที่จะกดดันรัชดาลรานา แม้ว่าต้องแลกด้วยชีวิตของเรือและส่วน ก็ตาม

ลังคมชายเป็นใหญ่ลังเลที่จะยอมรับภัยนานของ
ยกหมายที่จะสร้างความยุติธรรมในลังคม เรื่องราวของ
เรอียงไม่ได้รับการกล่าวถึงมากนัก แต่ไม่ใช่แค่เรื่อง
ได้ว่าเรอได้แสดงความกล้าหาญและไม่ยอมท้อระหว่างที่
เรอเปลี่ยนจากนักบุญไปเป็นกบฏ จากนักพรตเป็นกาว
การดำเนินชีวิตของเรอและประเดิมที่เรอหยอดยกขึ้นมา
ในยุคหนึ่งนากลายเป็นปะระเด็นโดดเด่นในปัจจุบัน แม้ว่า
ชนทางยังอึกิยาไกลากว่าความยุติธรรมทางเพศจะเกิด
ขึ้นจริงในแนบล

โซนัล ศุคลา

1941-ปัจจุบัน

เป็นเวลากว่า 30 ปีแล้วที่ชื่อของโซนัล ศุคลา (Sonal Shukla) ปรากฏคู่กับชื่อวาชา (Vacha) กลุ่มสตรีนิยมที่เปลี่ยนเด็กสาววัยรุ่นจากสลัมในมุมไบให้กลายเป็นพลเมืองที่เปี่ยมด้วยความมั่นใจและสามารถตั้งคำถามต่อผู้มีอำนาจที่กุมชะตาชีวิตของพวกรero ทุกแง่มุมของการเปลี่ยนแปลงนี้สะท้อนถึงบุคลิกที่ไม่เหมือนใครของโซนัล

ในบรรดาผู้นำสตรีนิยมในบอมเบย์ โซนัลโดดเด่นและแตกต่าง ไม่ใช่ด้วยความงามของเธอเท่านั้น ทุกครั้งที่สัมภาษณ์ผ่านสื่อ เธอแสดงให้เห็นถึงมุมมองที่สดใหม่อยู่เสมอ ซึ่งเป็นผลจากการที่เธอปฏิสัมพันธ์กับกลุ่มคนที่ด้อยโอกาสที่สุดในสังคมมาตลอดชีวิต ปฏิสัมพันธ์เหล่านี้เริ่มขึ้นตั้งแต่สมัยที่เธออยู่ในวัยรุ่น คุณครูใหญ่ที่โรงเรียนของเธอใช้แนวทางการศึกษาพื้นฐานของมหาตมะ คานธี และหัวข้ออย่างสังคมศึกษา ก็เชื่อมโยงเข้ากับชีวิตจริงเมื่อนักเรียนได้พบกับชุมชนคนพื้นเมืองและคนยากจนในอาสาบริเวณใกล้เคียง ปฏิสัมพันธ์เหล่านี้มีความหมายยิ่งขึ้น เมื่อโซนัลทำงานกับคุณครูใหญ่และภาระของเขามาเป็นเวลา 16 ปี ในตำแหน่งครู และตำแหน่งอาจารย์ในวิทยาลัยครุศาสตร์ในเวลาต่อมา เธอรับผิดชอบโครงการเกี่ยวกับคนทำความสะอาดซึ่งเป็นชันชั้นต่ำสุดของสังคม และชาวประมงซึ่งเป็นชนพื้นเมืองในมุมไบ

แนวทางติดตามชั้นนี้เองที่เป็นเสน่ห์ของโซนัล เธอใช้ชีวิตตามคำขวัญสตรีนิยมที่ว่า “เรื่องส่วนตัวคือเรื่องการเมือง” โซนัลเป็นหนึ่งในผู้ก่อตั้งกลุ่มสตรีนิยมอิสระกลุ่มแรกในมุมไบที่ชื่อว่า ลานประชาคมต่อต้านการข่มขืน (Forum Against Rape) ซึ่งก่อตั้งในปี 1980 และต่อมาภายหลัง เป็นลานประชาคมต่อต้านการกดขี่สตรี (Forum Against Oppression of Women) เธอเปลี่ยนบ้านเป็นศูนย์ให้ความช่วยเหลือผู้หญิงที่ถูกทำร้ายอยู่สองปี “พวกราอยู่ร่ำ” เธอกล่าวอธิบายการตัดสินใจของเธอ กับสามีที่เป็นแพทย์ ซึ่งตัดสินใจใช้ห้องหนึ่งในบ้านเป็นที่พักแก่ผู้หญิงที่พวกราแบบไม่รู้จักเลย คำพูดเรียบง่ายนี้แสดงให้เห็นถึงปณิธานอันมุ่งมั่นของเธอต่อการปกป้องสิทธิสตรี

ในช่วงทศวรรษ 1980 เสียงของสตรีนิยมบ่งบาน โซนัลมีพื้นเพที่ยากจะหาคราเมื่อเริ่ม เธอเดินทางไปทั่วในบ้านที่ปราศจากพิธีกรรมทางศาสนา และเดินทางตามภารกิจทางวัฒนธรรมและรณรงค์กรรมอันเล็กๆ ของอินเดีย ผลงานของรพินทรนาถ ฐานุร ภรีและนักคิดชาวเบงกอล รวมทั้งงานเขียนของภรีและนักนักบุญคุณอื่นๆ ที่เธอได้รู้จักผ่านบิดาซึ่งเป็นภรีเช่นกัน มีอิทธิพลต่อเธออย่างใหญ่หลวง เธอใช้ภาษาแม่ในโรงเรียน ได้รับการอบรมตามปรัชญาการศึกษาของคานธี และเคยทำงานกับกลุ่มผู้ด้อยโอกาสที่สุด หนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษคงยินดีรับเชื้อเข้าทำงานเป็นนักเขียนคอลัมน์ แต่โซนัลเลือกที่จะเขียนคอลัมน์ด้วยภาษาคุ้มค่าซึ่งเป็นภาษาแม่ของเธอ นั่นหมายถึงสถานภาพทางสังคมที่ต่ำกว่าและค่าตอบแทนที่น้อยกว่า แต่ในขณะเดียวกันก็หมายถึงการเข้าถึงกลุ่มผู้อ่อนไหวที่กว้างขึ้น เช่นกัน โดยเฉพาะกลุ่มที่จำเป็นต้องรับรู้สิ่งที่เธอจะพูด นั่นคือ ผู้หญิงธรรมชาติทั่วไป เธอได้รับเสียงตอบรับล้นหลาม ความเป็นปฏิบัติธรรมจากกลุ่มผู้ชายในตอนต้นเป็นเครื่องบ่งชี้ว่า สิ่งที่เธอเขียนได้ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลง

ที่จริงแล้ว ทุกสิ่งที่โซนัลทำก่อให้เกิดความเปลี่ยนแปลงในชีวิตของผู้หญิง ในตอนต้น วาจาเป็นศูนย์วิทยบริการสำหรับครรภ์ตามที่สนใจเรื่องการเคลื่อนไหวของสตรี เป็นที่ที่คุณสามารถวางแผนการเยี่ยมห้องสือและฟังการบรรยายของนักเขียนเมืองรัล องค์กรนี้ได้บันทึกชีวิตของนักสู้เพื่อเสรีภาพในยุคบุกเบิกซึ่งเป็นนักสตรีนิยมในช่วงต้นศตวรรษที่ 20 และเผยแพร่ให้คนเข้าถึงได้ ที่สำคัญที่สุด วาจาให้พื้นที่แก่เด็กสาววัยรุ่นไว้ที่พึงที่หนึ่งจากครอบครัวและชุมชนที่กดขี่ และช่วยให้พวกรero ได้เก็บเกี่ยวประสบการณ์ชีวิตอย่างเต็มที่ในช่วงวัยที่สำคัญที่สุดเมื่อบุคลิกของพวกรero เป็นบาน ผ่านโครงการอบรมทักษะการใช้ชีวิตและงานสาธารณประโยชน์

เรื่องโดย จyoti พันวานี (Jyoti Punwani)

ภาพประกอบโดย ชรัด ชาرم่า (Sharad Sharma)

ภาพปักโดย การิมา ชาرم่า (Garima Sharma)

บุคคลต้นแบบในการเคลื่อนไหวของผู้หญิง
ในอินเดียและทั่วโลก!

ชนล ศุขลา

การเดินทางของโขนลทำให้เรือเป็นบุคคลต้นแบบทั่วอินเดียและทั่วโลก!

วิจุติ ปาเตล เพื่อนร่วมงานสตรีนิยมของโขนลตั้งแต่ปี 1977 กล่าวว่า

ในปี 1979 มีการตั้งสันนค์ที่บ่มขันอ้อળัว
ของมธุรَا ซึ่งศาสูปสูงสุดตั้งสันนในตำบลวจเม娃
สองนายพื้นผิวจากข้อหาบ่มขัน
มธุรَا เจ้าสัวชาวบ้านวาย
16 ปี ในส่วนที่ตำบลวจ

16 ປີ ໃນສະນີຕໍາຮວຈ

อาจารย์สอนกฎหมายสี่คนเขียนจดหมายเบิกผนึกถังค่ารถสูงสุดเพื่อคัดค้านคำตัดสิน จดหมายฉบับนี้กล่าวเป็นช่วงที่จะประกากให้ผู้อัยจากทั่วประเทศร่วมตัวกันประท้วง

ในมุมไบ ผู้หญิง 49 คนประชุมกันเพื่อขอประทานว่าครัวจะผลักตนไปเดินนี่ต่อไปอีกหนึ่งเดือน โฉนดเป็นหนึ่งในนั้น ผู้หญิงกลุ่มนี้ต่อมาภายในปี '๘๖ ได้รับการอนุมัติให้ดำเนินการตามที่ขอ ซึ่งเป็นก่อสร้างศาลาที่เรียกว่า 'ศาลาอุทิศ' ที่เชื่อมต่อไปยังอิฐระกาสูงแห่งเดิม

ໂຫຼນສົກສ່າວໄວ້ວ່າ...

... ພວກເຂົາໄນ້ແມ່ນແຕ່ຈະດຳນັ້ນຮັງຄວາມແຕກຕ່າງ
ຮະຊວງສານລາພຂອງເດືອນສາວຫຼາກບັນກັບທໍາຮວຈ
ຮັງການທີ່ເຫັນວ່າການຝຶກເກີດບັນໃນສານີ່ທໍາຮວຈ
ເຊັ່ນກັນ

ในรัฐบาลสหภาพประชาชนต่อต้านการข่มขึ้น ซึ่งต่อมาถูกยกเป็นงานประชาดมต่อต้านการผลิตสหภาพ (FAOW) โดยนี้มีส่วนร่วมในการรณรงค์ครั้งสำคัญที่เป็นจุดเริ่มต้นของการเคลื่อนไหวของสหภาพในไทยครั้ง 1980 และ 1990

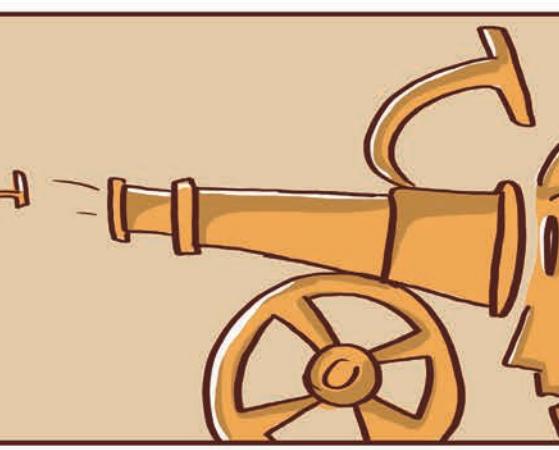
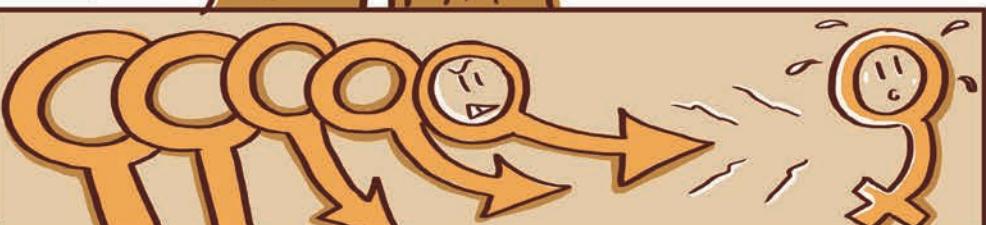
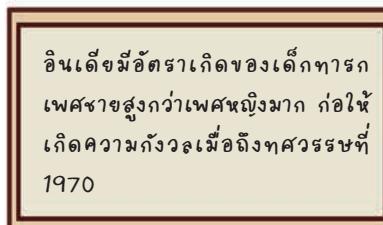
การเคลื่อนไหวที่โดดเด่นคือการรณรงค์เพื่อแก้กฎหมายข่มขึ้น ซึ่งผลลัพธ์คือหน้าที่นำสืบความบริสุทธิ์เปลี่ยนไปเป็นของจำเลย (ผู้ข่มขึ้น) ในคดีข่มขึ้นระหว่างการปลูกจับกุม

โครงการที่สองที่ควรกล่าวถึงคือการรณรงค์ต่อต้านความทุนแสวงหาในครอบครัว ซึ่งทำให้เห็นถึงความจำเป็นที่ต้องมีที่พักพิงให้แก่ผู้หญิงที่ถูกทำร้าย

ศูนย์สหภาพตั้งขึ้นที่บ้านของโนนันดร์ในเดือนกันยายน 1981 และอยู่ที่นั่นจนถึงเดือนมกราคม 1984

ในอินเดีย การเจาะตรวจน้ำคร่าซึ่งเป็นเทคโนโลยีค่อนข้างใหม่ ช่วยให้ครอบครัวทราบถึงเพศของเจ้าตัว่อนที่จะเกิด และทำให้ทางการแพทย์สามารถดำเนินการได้

FAOW มีส่วนร่วมในการรณรงค์ห้ามการตรวจเพศทางก่อนคลอด

โดยนี้มีส่วนร่วมเขียนบทความในหนังสือชื่อ Seminar การทดสอบลักษณะทางเพศในปี 1994

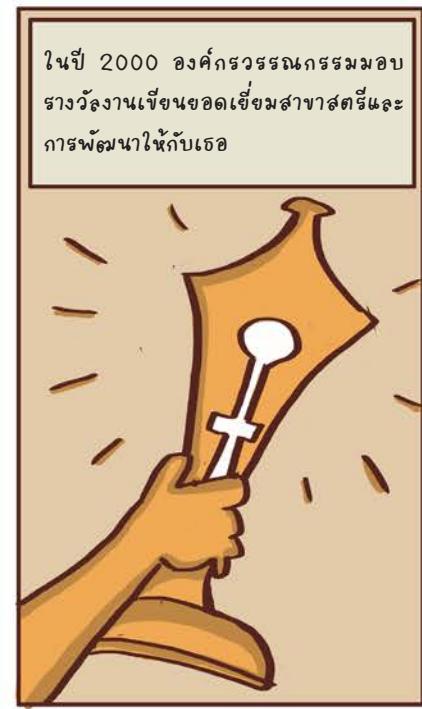

ล้วงความรู้ความสามารถสักแหöm และประสบการณ์ ในวัยเด็ก การเขียนถูกลายเป็นส่วนสำคัญยิ่ง ในการเคลื่อนไหวของเรื่อง

ໂນໂນໃຊ້ຂ້ອເຫົ່ງຈະຮິງແລະສົລືສັບສົນຄຳກ່າວໆ
ຂອງເຮືອ ທໍາໃຫ້ຜູ້ອ່ານຂັ້ນເກົ່າຄືວ່າຄົນເຂົ້ານເປັນ
ຜູ້ຂ່າຍ

ในปี 2000 องค์กรวัฒนธรรมอัน
ทรงวัฒนาเขียนข้อความສາຫະລັດ
การพัฒนาให้กับເຮືອ

ผู้ที่ประสบความสำเร็จเช่นนี้มักทำงานตัวอย่าง

พี่ໂນໂນติดดินและคำนึงถึงทุกมองค์ประกอบ หลักสตรีนี้ยอมของເຮືອເປັນການ
ຜສມຜສານຮະຫວ່າງງານຮະດັບຮາກໜ້າກັບງານວິຊາການ ກາຣໄດ້ຮ່ວມງານກັບ
ເຮືອໃຫ້ຈັນເປົ້າໝາຍມອງທີ່ມີຕ່ອງວິຊີຕ ຂໍ້ອົດຈະພູດໃຫ້ຄົກວ່ານັ້ນ ຂ່າວໃຫ້
ຈັນສາມາດຄົນນາໄວ້ວິທໄປຕາມແນວທາງທີ່គຽບເປັນ

... ຄົນອ່ອງໆກັບທີ່ໄມ້ໄດ້ ພໍໃຫ້ໂນໂນຮະຕຸ້ນໃຫ້ທຸກຄົນພົມນາ ແລ້ວກີ່ຍັງ
ມີເຮືອທີ່ສຸກແລະເພື່ອເພື່ອນດ້ວຍ ໄນມີຕອນໃຫນນໍາເບື້ອເລີ່ມ!

ນິສິຈິນທີ ໂຮຮະ ເພື່ອນຮ່ວມງານຂອງໂນໂນ

ຈາກ ອົງຄ່ຽນທີ່ໂນໂນໄດ້ຕັ້ງขັ້ນໃນປີ 1987 ເປົ້າໝາຍສ່ວນຈຸດສັນນ
ໃນນຸ່ມໃນໃຫ້ສາຍເປັນພວເມືອງທີ່ມີຄວາມມົ່ນໃຈຜ່ານລັກສູດການສຶກສາ ກາຣ
ສ້າງທຽບພາກການ ກາຣວິຊີ ກາຣອບຮ່ວມ ກາຣຮັງຮັງກໍ ກາຣສ້າງເຄື່ອງທ່າຍ ແລະ
ກາຣສັບສົນຜົກດັນ

ຄຳກ່າວ່າວ່ອງຄາສຕາຈາກຍົງເຈນທຽບຮູບພລງງານຂອງໂນໂນ ຄຸ່ຄາ
ໄດ້ເປັນອ່າງຕື່

ພມ໌່ນ່າມວິຊີກາຣໃຊ້
ຂໍວິຫຼາຍໂນໂນ ເຮືອໃຊ້
ຂໍວິຫຼາຍຄ່າຍຄວາມສຸຂແລະ
ຄວາມມຸ່ນ່ຳ

ອໍສມາ ຈາອັນກີຣ

1952-2018

“ทุกคนสมควรได้ใช้ชีวิตอย่างสมศักดิ์ศรี และไม่มีสังคมใดจะก้าวหน้าได้หากปัจเจกชนภายในสังคมนี้ไม่ถูกปลดปล่อยจากความกลัวและไม่มีสิทธิในการเมืองขั้นพื้นฐานเป็นอย่างต่อไป” – อัスマา จาอันกีร์

อัสมา จา汗กีร์ (Asma Jahangir) เป็นทนายความประจำศาลสูงสุดและนักเคลื่อนไหวเพื่อสิทธิมนุษยชนผู้อุทิศชีวิตเพื่อผลดุลความยุติธรรมสำหรับกลุ่มคนที่เปราะบางที่สุดในประเทศของเธอ นั่นคือ ผู้หญิง เด็ก ชนกลุ่มน้อยทางศาสนา และคนยากจน เธอมักเสียงชีวิตตนเองด้วยการรับฟ้าความคดีที่อ่อนไหวมากๆ ซึ่งทำให้เธอต้องเผชิญกับคำชี้หาวัยครอบครัว โดยทำร้ายร่างกายในที่สาธารณะและถูกบุกรุกบ้าน เธอร่วมกับทนายความหญิงอีกสามคนก่อตั้งศูนย์ความช่วยเหลือทางกฎหมายแห่งแรกในลาหอร์ ที่ชื่อว่า AGHS และพัฒนาสำหรับผู้หญิง ทั้งสองสถาบันให้ความช่วยเหลืออย่างต่อเนื่องแก่ผู้หญิงและลูกๆ ของพวกราชอาณาจักรทุกชนชั้น ในปี 1986 อัสมาร่วบรวมเสียงสนับสนุนจากนักหนังสือพิมพ์ ทนายความ รวมถึงนักเคลื่อนไหวประชาสังคมระดับนานาชาติ และก่อตั้งคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งปากีสถาน (Human Rights Commission of Pakistan) ซึ่งยังคงเป็นองค์กรไม่แสวงกำไรที่มีพลังและได้รับการยกย่องทั่วไปในประเทศและต่างประเทศจนปัจจุบัน

อัスマฯ จ้าันกีร์ ถือกำเนิดในครอบครัวที่ดื่นด้วยทางการเมืองในลาสอร์ บิตาของเรอ ผู้เป็นข้าราชการที่ผันตัวมาเล่นการเมืองหลังเกณฑ์อยู่ราชการและถูกจำกัดอย่างสูงในชีวิตเรอ ตอนที่เรออย่างเป็นวัยรุ่น เรอยืนคำร้องต่อศาลสูงสุดแห่งปากีสถานเพื่ออุทธรณ์การจำคุกพ่อของเรอ คดีนี้เป็นที่รู้จักในนามคดียัลมา จิลานี พ้องรัฐบาลรัฐปัญญา และถือเป็นคดีสำคัญในประวัติศาสตร์กฎหมายและการเมืองของประเทศไทย

อัスマเป็นหน่วยความด้านสิทธิมนุษยชนที่ก้าวใหญ่และละเอียดอ่อน เธอสามารถเรียกร้องความยุติธรรมให้กับชายและหญิงที่อับจันหนทางไม่ว่าจะเป็นแม่บ้านที่ถูกทำร้าย เด็กที่ถูกทุบตี ไปจนถึงชาวบ้านไร่ที่ดินที่ถูกเอาเบรเยนและเหยื่อของการคุกคามทางศาสนา เธอได้รับเลือกให้เป็นประธานสมาคมเด็กบ้านที่ดูแลสภากาลสูงสุดหญิงคนแรกในปี 2010 และเป็นที่รู้จักแพร่หลายในฐานะหน่วยความที่ช่วยให้ผู้หญิงและผู้ด้อยโอกาสได้รับความยุติธรรม นอกจากความสำเร็จโดดเด่นในวงการกฎหมายแล้ว เธอยังเป็นนักเคลื่อนไหวที่ก้าวใหญ่และกระฉับกระเฉง ผู้กล้าหาญความจริงกับผู้มีอำนาจจากอย่างของอาชญากรรมและท้าทายเพดีจากการและกลุ่มหัวรุนแรงอย่างไม่เกรงกลัว เนื่องจากการต่อสู้อย่างไม่หยุดหย่อน ของเธอเพื่อเรียกร้องหลักนิติธรรม สิทธิมนุษยชน และประชาธิปไตย เธอจึงถูกมองว่าเป็นอธิบดีกลุ่มที่เธอต่อสู้ด้วยอย่างเลี่ยงไม่ได้ แต่เธอ ก็ได้รับความรักและความนับถือโดยถ้วนหน้าจากคนในประเทศและต่างประเทศด้วยเช่นกัน เธอได้รับแต่งตั้งให้เป็นทูตพิเศษด้านเสรีภาพทางศาสนาแห่งองค์การสหประชาชาติระหว่างปี 2004-2010 และหนึ่งในภารกิจที่เธอได้รับมอบหมายให้เข้าร่วมคือ การตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีชุมชนอิสราเอลในดินแดนปาเลสไตน์ที่ถูกยึดครอง

อัスマฯ จ้าอันกีร์ สร้างตำนานในระหว่างที่เรอมีชีวิตอยู่ และจากโลกใบนี้ไปขณะต่อสู้กับความอยุติธรรม แต่อุดมการณ์ของเรื่อยังดำรงอยู่ ต่อไป “ศิลธรรมของประเทศไทยได้ตัดสินจากพฤติกรรมของชนชั้นที่ถูกกดขี่ แต่ตัดสินจากภูระเบียบที่รัฐเป็นผู้บัญญัติ ซึ่งถ้าไม่ปกป้องก็ເກ
ໄລ ใช่ยุ่งคนที่ถูกกดขี่อย่างแล้วในสังคม”

เขียนและหาข้อมูลโดย นาซเริน อชาาร์ (Nasreen Azhar)
ภาพประกอบโดย กัลนุรี กานี (Gulnoori Ghani)

อัลมา ชาเชบุกีร์

ยักษ์ใหญ่ในการเคลื่อนไหว
เพื่อสิทธิมนุษยชนโลก

อัสมา จาอันเกิร์ด เป็นบทบาทความสาหัสกิธิมบุญยชุน
ระดับแแบบหน้าไปภาคสถาน เหรอร์รับว่าความในคดีที่
ละเอียดล่อลงที่สุดเพื่อแสดงให้ความยุติธรรมให้กับ
กลุ่มคนที่ต้องโทษการลักทรัพย์สุดในลังคม บี้ท้อ ผู้หญิง
เด็ก ชนกลุ่มน้อยทางศาสนา และคนยากจน

อัสманา ก้าวเข้าสู่การเมืองระดับประเทศต่อน้ำยาเพียง 18 ปี เมื่อเรอญ์เป็นคำร้องต่อศาลสูงสุดให้ปล่อยตัวพ่อของเรอ และ ก้าวหายสถานภาพทางกฎหมายของรัฐบาลท่ารถก่อให้ในอำนาจ ณ ขณะนั้น คดีนี้เป็นที่รู้จักในนาม คดีอัสманา จีลานี พ่องรัฐบาล รัฐปัญจาบ ปี 1972

ในปี 1977 รัฐบาลได้รับการเลือกตั้งโดยกระบวนการประชาริปไตยถูกโค่นล้ม โดยผลออกเสียง อุล วัต พื้นที่แสดงความเห็นต่างถูกจำกัดลงอย่างมากเมื่อ พระราชบัญญัติการเมืองถูกสั่งห้าม

ກម្មុយក្រុងក្រសួង (1979) សំណង
ដែលបានរៀបចំឡើងជាប្រព័ន្ធផ្លូវការ
ក្នុងក្រសួងអប់រំ និងក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច

มีการควบคุมสื่อ

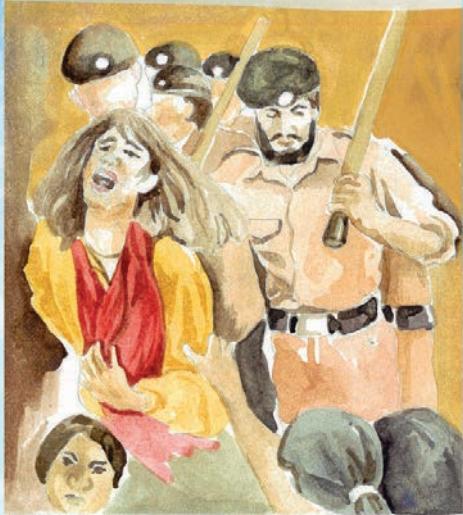

นักข่าวถูกทำร้ายในที่สาธารณะ

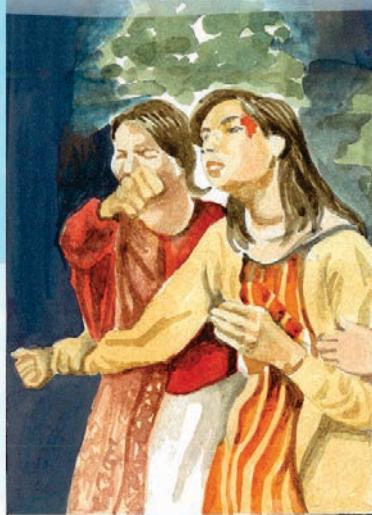
อัสماกับอินะ จิลานี น้องสาวของเรอ พร้อมด้วย
กลุ่มผู้抗議 จัดประท้วงในเมืองลาออร์เพื่อเปลี่ยน
เสียงคิดค้านกฎหมายลักษณะพยาบาล

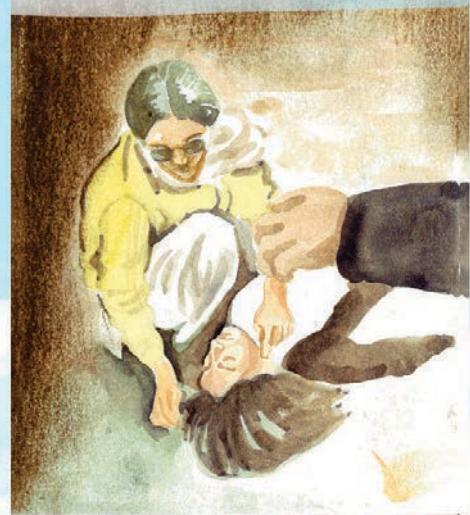
เมื่อพวกรถออกมานบนถนน ก็เผชิญกับ
ตำรวจหลายนายที่มีอาวุธครบมือ

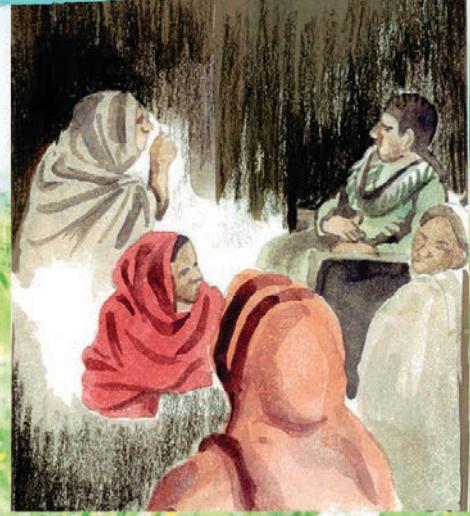
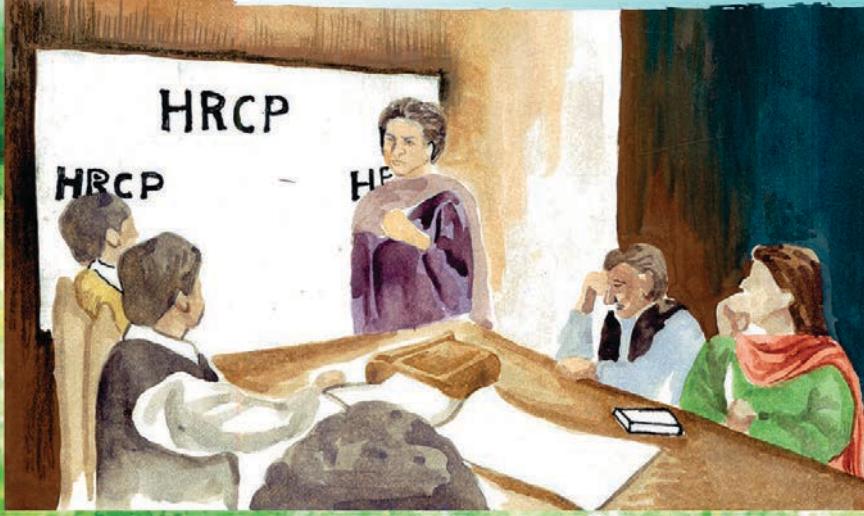
และสลายกลุ่มของพวกรถเรืออย่างไร
ความปราบ

ผู้抗議หลายคนรวมกันอัสมาได้รับบาดเจ็บ

อัสมา จาอันกีร์ ตระหนักว่าต้องมีการเปลี่ยนแปลงในระดับพื้นฐานยิ่งกว่าเดิม
ด้วยความสนับสนุนจาก ไอ. เอ. ราห์มัน และ บิลาร์ ออสманี ส่องนักข่าวผู้มี
ชื่อเสียง เรือร่วมก่อตั้งคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งภาคใต้ (HRCP)

คดีความที่ยกและเลือยดื่อันก่อสุดคดีหนึ่งก่ออัسمารับว่าความคืดคัดหนึ่นศาสนา เเรอับ
ว่าความให้ชาลามีต นาซีห วัย 11 ขวบ กับมันชูร์ มาซีห อุบของเข้า ซึ่งเป็นชาวคริสต์สอง
คนที่ถูกกล่าวหาในคดีหนึ่นศาสนา อัسمาร้องพบทกับการคุกคามจากกลุ่มเครื่องศาสนา
หัวรุนแรงซึ่งแห่เข้ามาในศาลขึ้นบุ่เรอ

เรอชนะคดี แต่มันชูร์ มาซีห ถูกข่าတายนอกศาล
แขวง และผู้พิพากษาที่ตัดสินให้จำเลยพ้นความผิด
ถูกยิงตายในเวลาต่อมา

การต่อสู้เพื่อความยุติธรรม กฎหมาย และ
ประชาธิไตยนานตลอดชีวิตของเรอ ทำให้ก่อกลุ่ม
ก่อไม่เห็นด้วยกับเรอไม่พอใจ เเรอถูกให้ร้ายและ
ประณามว่าเป็นคนขายชาติ

อัสมายังปักป้องผู้ที่ถูกกล่าวหาว่าหมื่นศาสนาน่าต่อ
ไป ชายติดอาวุธบุกรุกเข้าไปในบ้านของเรอด้วย
หมายตั้งใจจะกำราภเรอ

อัสมา มีบทบาทหลักในการมอบเสริฟแพทแก่คุณงาน
เพาอชูและชาวไร่ชาวสวนหลายพันคนที่เป็น¹
แรงงานบังคับเพื่อได้หนี้

บักเคลื่อนไหว呵สูง ซึ่งรวมถึงอัสมาด้วย เริ่ม
ประท้วงอย่างต่อเนื่องเพื่อเรียกร้องให้เพิกถอน
กฎหมายอุดuct

เรอได้รับความรักและความนับถือจากคนอีก
หลายคนที่มองว่าเรอจะยืนหยัดเพื่อความ
ยุติธรรมเสมอ

นอกเหนือจากการวัลระดับนานาชาติหลายรางวัล อัสมา จาอันกีร์
ยังได้รับรางวัลนิชน-เอ-อัมกิตั๊ส (Nishan-e-Imtiaz เป็นรางวัล
เกียรติยศที่มอบโดยรัฐบาลปากีสถานแด่พลเมืองและนายทหารที่
สร้างคุณประโยชน์เด่นแก่ประเทศและประชาชน)

อัสมา จาอันกีร์ จากไปด้วยอาการหัวใจล้ม²
เหลวในเดือนกุมภาพันธ์ 2018 กิ๊งให้คนนับพัน
เคร้าโคคเลสัยใจกับการตายของเรอ

索雅 塔爾齊

1899-1968

索雅 塔爾齊 (Soraya Tarzi) เกิดเมื่อวันที่ 24 พฤษภาคม 1899 ในกรุงดามัสกัส ประเทศซีเรีย เป็นบุตรสาวของนักคิดหัวก้าวหน้าและรัฐบูรุษชาวอัฟกัน มหามุต เพช ดาร์齐 กับอัسم่า ราสมิยา 索雅เดิบโถเข็มภัยได้เงาของการลี้ภัยและการปักครองของจักรวรรดิอตโต มันในซีเรีย 索雅ได้รับอิทธิพลอย่างสูงจากนิตาผู้เฝ้าผู้ที่จะเห็นอัฟกานิสถานเป็นเอกสารชและพัฒนาทันยุคสมัย ผู้หญิงในอัฟกานิสถาน แบบเข้าไม่ถึงสิทธิมนุษยชนพื้นฐานที่จะได้รับการศึกษา เลือกคู่ครองหรือเสือผ้าที่สามใส่ และอื่นๆ ในยุคนั้นกษัตริย์ที่ทรงราชย์มีผู้หญิงหนึ่งร้อยคนเป็นนางบำเรอในอาเรม และภารຍาอย่างเป็นทางการอีกสี่คน

หลังจากที่พระเจ้าอาบีบุลเลาะห์ขึ้นสู่อำนาจเหนืออัฟกานิสถานในปี 1901 ครอบครัวที่ลี้ภัยออกไปได้รับการสนับสนุนให้เดินทางกลับบ้าน ครอบครัวของ索雅ก็ตัดสินใจที่จะกลับในปี 1905 บิดาของนางสนิกสนมกับกษัตริย์ในเวลานั้น 索雅จึงได้ทำความรู้จักกับเจ้าชายอมานุลเลาะห์ โอรสสองค์เล็กของพระองค์ ทั้งสองอภิเชกสมรสเมื่อวันที่ 30 สิงหาคม 1913 ครอบครัวกันจนถึงวันสุดท้ายของชีวิต และให้กำเนิดพระราชโอรสสี่พระองค์และพระราชธิดาห้าพระองค์

หลังจากที่พระเจ้าอาบีบุลเลาะห์ถูกกลบoplงพระชนม์ในปี 1919 อามานุลเลาะห์ขึ้นเป็นกษัตริย์ และ索雅ขึ้นเป็นราชนี พระนาง索雅เป็นพระชายาคนแรกในโลกมุสลิมที่มีโอกาสปรากฏตัวต่อสาธารณชนและตามเต็จไปยังงานต่างๆ พระนางยังมีบทบาทสำคัญในโครงการตามพระราชดำริของกษัตริย์ที่จะพัฒนาสถานภาพของผู้หญิงอัฟกัน รวมทั้งเลิกประเพณีและกฎหมายที่เคยเป็นใหญ่ การมีส่วนร่วมในเวทีทางสังคมและการเมืองของพระนางกระตุ้นให้สตรีสูงศักดิ์และภารຍาของผู้มีอำนาจในรัฐบาลก้าวเข้ามา มีส่วนร่วม พวกเชื้อร่วมกันก่อตั้งบวนการสิทธิสตรีแห่งแรก นอกจากนี้ ความอุดสา荷ของพระนางที่จะพัฒนาชีวิตสตรีนำไปสู่ความสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรมในการปฏิรูปสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมืองของผู้หญิงอัฟกัน

พระนาง索雅ติดตามพระเจ้าอามานุลเลาะห์ระหว่างการเดินทางเยือนยุโรปและได้รับการต้อนรับอย่างอบอุ่นจากนักการเมืองชาวยุโรป ซึ่งเป็นเรื่องที่ไม่เคยมีมาก่อนสำหรับประเทศมุสลิม หลังเดินทางกลับจากยุโรปช่วงท้ายปี 1929 ทั้งสองลงมือนำการเปลี่ยนแปลงที่ก้าวหน้า ยิ่งขึ้นมาสู่สังคมอัฟกันที่อนุรักษนิยมอย่างยิ่ง อย่างไรก็ได้ ทั้งคู่เผชิญภาระต่อต้านอย่างหนัก ซึ่งท้ายที่สุดนำไปสู่การปฏิวัติที่บีบบังคับให้พระเจ้าอามานุลเลาะห์และพระนาง索雅จำต้องสละบัลลังก์และออกจากประเทศ

นี่เป็นเรื่องราวของราชินีที่มีเป้าหมาย รักความก้าวหน้า และกล้าหาญ เรื่องราวของความเข้มแข็ง ความเด็ดเดี่ยว และการต่อสู้เพื่อความเท่าเทียมทางเพศที่จะเป็นแรงบันดาลใจให้คนอีกหลายชั่วรุ่น พระนางเสียชีวิตระหว่างลี้ภัยเมื่ออายุ 68 ปี ในวันที่ 20 เมษายน 1968 ในกรุงโรม แต่ชื่อและบทบาทของพระนางในประวัติศาสตร์สตูลนิยมของอัฟกานิสถานยังคงโดดเด่น นักสตรีนิยมชาวอัฟกันยกย่องพระนาง索雅 เป็นต้นแบบ ไม่มีราชินีหรือสตรีหมายเลขหนึ่งคนใดหลังจากนั้นที่ยอมเสียตัวกับผลงานที่พระนางฝากไว้

เรื่องโดย อุมา拉 ราหบิน (Humaira Rahbin)

ภาพประกอบโดย ฟาราห์นัช ออสมานี (Farahnaz Osmani) และ นาร์เกส ชาฮิด (Narges Zahid) จาก Code to Inspire

ଲୋକାନ୍ତରିତ୍ୟା ମାର୍ଗଚାରୀ

ରାଜନୀତିପକଳଙ୍କୁରୁଷାଳା

ในปี 1919 หลังจากที่พระเจ้าอาเมร วาบีบุลเลาะห์ สวารรคต omaบุลเลาะห์ โหรสหองพระองค์ขึ้นครองราชย์ และโปรดฯ ชาญของพระองค์ก็ขึ้นเป็นราชนี กั้งสองร่วมกันเปลี่ยนแปลงและพัฒนาอัฟกานิสถาน

ก่อนรัชสมัยของพระเจ้าomaบุลเลาะห์ ธรรมเนียมชาญเป็นใหญ่ซึ่งห้ามไม่ให้สตรีชาวอัฟกันเรียบนั่งสักหรือมีส่วนร่วมในกิจสังคมใดๆ แพร่หลายในสังคมอัฟกันมาอย่างยาวนาน

ไม่มีชาติใดก้าวหน้าได้
หากพลเมืองทุกคน ก้าวช้ายและหงุด ไม่ได้รับ
การศึกษา ถึงเวลาอันสมควรแล้วที่จะเปิด
โลกกว้างของเด็กสาวด้วยการให้โอกาส
ทำการศึกษาในต่างประเทศ พวกรอคราวได้
ไปหาประสบการณ์และเรียนรู้
จากต่างประเทศ

แต่ก้าวต่างจากราช尼องค์อื่นๆ พระนาง索รอยาไม่หลบซ่อนหลังม่านประเพณี แต่กำงานร่วมกับกษัตริย์
ในการปฏิรูปและยกสถานภาพสตรี

พระนาง索รอยาเชื่อว่าประเทศไทยที่เป็นเอกราชนี้ต้องการผู้หญิงที่มีการศึกษา ดังนั้นพระนางจึงก่อตั้ง โรงเรียนมาสตูรัต โรงเรียนประถมสำหรับสตรีแห่งแรกในปี 1921

อนาคตของลูกสาวเรา
ดูสดใสรแล้ว ประเทศของเราที่เช่นกัน
ลูกสาวเราจะสร้างความภาคภูมิใจแก่เรา
ด้วยการหาความรู้และรับใช้
ประชาชนของเราต่อไป

เป็นครั้งแรกในประวัติศาสตร์ที่เด็กสาวชาวอังกฤษได้มีโอกาสไปโรงเรียน กระตุ้นให้เกิดกระแส
ความหวังในหมู่ครอบครัวเมื่อพากษาเห็นอนาคตอันสดใสของลูกสาว

ดังที่พากษาอุบลต
ให้เราไปเรียนเมืองนอก
เราจะได้รับการศึกษาในระดับแนวหน้า
ของโลกและเรียนรู้เกี่ยวกับประเทศ
และวัฒนธรรมใหม่ๆ!

ความฝันของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ให้การศึกษาแก่สตรีอังกฤษในการให้การศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในปี 1928

การตัดสินใจว่าจะส่วนผ้าคลุมผมหรือไม่
เป็นหนึ่งในสิ่งที่น้ำเสียงของเรา เอียง
ไปเลยที่ตอนนี้เรามีสิ่งนี้แล้ว!

พระนางลูกขึ้นมาคัดค้านข้อบังคับให้ผู้หญิงสวมชุดแบบ世俗化 และกล่าวเป็นผู้หญิงอัฟกันคนแรกที่ไม่สวมชุด世俗化 ในที่สาธารณะ พระนางเรียกร้องให้การสวมชุด世俗化 ขึ้นอยู่กับความสมัครใจ

พระนางโซรยา ก่อตั้งนิตยสารรายสัปดาห์ฉบับแรกในอัฟغانistan ชื่อ Ershad-I-Niswan เพื่อสร้างความตระหนักรู้ให้แก่คนหญิงมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้หญิงอัฟกัน

นี่เป็นครั้งแรกในประวัติศาสตร์
ที่เรามีนิตยสารของเราเอง! เราจะ
ได้แสดงความเห็น แบ่งปันความรู้
และประสบการณ์กับเพื่อนผู้หลง
ชาวอพกันด้วยกัน

เรามีความรับผิดชอบที่จะทำประโยชน์ต่อ
สังคม วัฒนธรรม เศรษฐกิจ และการเมือง
ของประเทศไทยให้เกี่ยวกับผู้ชาย เราชรยืน
เคียงข้างผู้ชายในการนำประเทศไทยสู่อนาคต
ที่สดใสมากกว่า และมั่นคง เกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อเรามี
ความรู้และการศึกษาที่ดี

ราชินีมุ่งมั่นและกุ่มเกให้กับการศึกษาของผู้หลง
พระเจ้าวนา闷ลเลาะห์จึงประกาศแต่งตั้งให้พระนาง
เป็นรัฐแมตรีกรองการศึกษาและแรกของประเทศไทย

การกระทำของพระเจ้าอามบุลเลาะห์และราชีนี้นั้นเหมือนหายนศาสสนา! พวකเข้าเป็นขี้ข้าของคณอกศาสสนา! นำเด็กสาวและผู้หญิงของเรามาไปในทางเสื่อมเสีย! โรงเรียนสตรีรึ! ผู้หญิงไปศึกษาต่างประเทศรึ! ไร้สาระเก้งเพ! เราต้องยืนหยัดต่อสู้กับศัตรูที่คุกคามวัฒนธรรมและศาสสนาของเรานะ!

ขณะที่ชาวอพกันมุ่งสู่ความก้าวหน้า กลุ่มอุรุกษนิยมจัดเริ่มประนานยุคทอง

พระเจ้าอามบุลเลาะห์กับราชีนีต้องออกไป! เราไม่ต้องการการปฏิรูปเหมือนศาสสนาของพวකเข้า! เราต้องการให้ผู้หญิงของพวකเรารอยู่บ้านและกำตามค่า尼ยมและประเพณีเดิม! เราต้องการศักดิ์ศรีกลับคืนมา!

กษัตริย์เหมือนศาสสนา
จงพินาศ

สังคมที่ยึดถือความคิดแบบเดิมไม่ยอมรับการปฏิรูปและการพัฒนาของกษัตริย์และราชีนี พวකเข้าจึงก่อปฏิวัติ

ด้วยเหตุนี้ ราชานิผู้กล้าหาญและกษัตริย์นักปฏิรูปจึงถูกขับออกประเทศในปี 1929 พวกรถล้ำกัย ไปอันเดียและหลังจากนั้นก็ไปยังอตาลี

เวลาผ่านไปหลายสิบปี ชาวอพกันจะตระหนักร่วมกันว่าพระเจ้าอนามูลเลาห์และพระนางโสรยาเป็นผู้ที่รักชาติอย่างแท้จริง และหากการปฏิรูปของกั้งสองมีโอกาสได้ดำเนินต่อไป อาจนำพาประเทศไปสู่จุดที่ดีกว่าที่เป็นอยู่ตอนนี้ก็เป็นได้

เกี่ยวกับบรรณาธิการ

โจนาธาน เมนจ์ (Jonathan Menge) เป็นผู้อำนวยการสำนักงานมูลนิธิเฟรีดริก เอเบร์ท (FES) ในกรุงมานาธุ ประเทศเนปาล ในฐานะผู้อำนวยการศูนย์ความยุติธรรมทางเพศในเอเชีย (GEHA) เข้าประสานงานด้านความยุติธรรมทางเพศของ FES ในภูมิภาคนี้ ก่อนหน้านี้เขาเคยทำงานที่ FES ในกรุงเบอร์ลิน ในประเด็นเกี่ยวกับสตรีนิยม ความเท่าเทียมทางเพศ และนโยบายตลาดแรงงาน ก่อนเข้าร่วมงานกับมูลนิธิเข้าเป็นนักวิจัยและที่ปรึกษาที่เชี่ยวชาญด้านสิทธิคุณงานในห่วงโซ่อุปทานระดับโลก

อิซาเบล มิชเคอร์ (Isabelle Mischke) เป็นเจ้าหน้าที่ประสานงานฝ่ายการสื่อสารระดับภูมิภาคของสำนักงาน FES ในเอเชีย เชอสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทสาขาวิชาครุศาสตร์ เพศ และการพัฒนาระหว่างประเทศ จาก UCL และมีประสบการณ์การทำงานกับองค์กรไม่แสวงกำไรทั่วเอเชียให้อีเชียตะวันออกเฉียงใต้ และยุโรป

เกี่ยวกับผู้แปล

สุนันทา วรรณสินธ์ เบล อดีตผู้ช่วยศาสตราจารย์ประจำภาควิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ปัจจุบัน ทำงานอิสระและอาชีอยู่ในประเทศไทย

ความเห็นในเอกสารฉบับนี้เมื่อว่าเป็นความเห็นของมูลนิธิเฟรีดริก เอเบร์ท

© 2021 Friedrich-Ebert-Stiftung

Nepal Office | Gender Justice Hub Asia

Sanepa, Ward No. 2, Lalitpur, P. O. Box: 11840

Kathmandu, Nepal

จัดพิมพ์โดย

© 2021 มูลนิธิเฟรีดริก เอเบร์ท

อาคารชั้น 23 เลขที่ 1550 ถนนเพชรบุรีตัดใหม่ แขวงมัจฉาชัย เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400

รับผิดชอบโดย

เวสนา โรดิช ผู้อำนวยการ

thailand.fes.de

 Friedrich-Ebert-Stiftung Thailand

 FES in Asia

 @FES in Asia

อำนวยการผลิตโดย

บริษัท บีคสเคป จำกัด

ISBN 978-616-8192-10-8

ไม่อนุญาตให้นำสืบต่างๆ ที่เผยแพร่โดยมูลนิธิเฟรีดริก เอเบร์ท (FES)

ไปใช้เชิงพาณิชย์โดยไม่ได้รับการยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษรจาก

FES

มูลนิธิเฟรีดริก เอเบร์ท (FES) เป็นมูลนิธิทางการเมืองที่เก่าแก่ที่สุดของประเทศไทยอีกด้วย จัดตั้งขึ้นในปี พ.ศ. 2468

และได้รับการตั้งชื่อตาม ฟรีดริก เอเบร์ท ประธานาธิบดีคนแรกในระบอบประชาธิปไตยของประเทศไทยอีกด้วย จัดตั้งสำนักงานประจำประเทศไทยขึ้นในปี พ.ศ. 2513 ทั้งนี้ การดำเนินงานของมูลนิธิเป็นไปเพื่อการส่งเสริมคุณค่าพื้นฐานของแนวคิดสังคมประชาธิปไตย

อันได้แก่ เสรีภาพ ความเป็นหน้าหนึ่งใจเดียวัน และความเป็นธรรมทางสังคม

ศูนย์ความเป็นธรรมทางเพศในเอเชีย (Gender Justice Hub Asia - GEHA) ปฏิบัติงานของ FES ในประเด็นความเท่าเทียมทางเพศในภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิก เราร่วมกับคณะกรรมการ นักสตรีนิยม และพันธมิตรในภูมิภาค สร้างพื้นที่แลกเปลี่ยน เรียนรู้ร่วมกัน และพัฒนาแนวทางการเปลี่ยนแปลงไปสู่อนาคตที่เป็นธรรมทางเพศยิ่งขึ้น